EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 23.9.2020.
COM(2020) 612 final

2020/0278 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko ievieš trešo valstu valstspiederīgo skrīningu pie ārējām robežām un groza Regulas (EK) Nr. 767/2008, (ES) 2017/2226, (ES) 2018/1240 un (ES) 2019/817

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Pamatojums

Eiropas Komisijas priekšsēdētāja Urzula fon der Leiena 2019. gada septembrī paziņoja par jaunu Migrācijas un patvēruma paktu, kurā būs izklāstīta visaptveroša pieeja ārējām robežām, patvēruma un atgriešanas sistēmām, Šengenas brīvas pārvietošanās zonai un ārējai dimensijai.

Jaunais Migrācijas un patvēruma pakts, kas iesniegts kopā ar šo priekšlikumu, ir jauns sākums migrācijas jomā, kura pamatā ir visaptveroša migrācijas pārvaldības pieeja. Ar šo priekšlikumu tiek izveidots kopējs ES līmeņa patvēruma un migrācijas pārvaldības satvars, kurš dod būtisku ieguldījumu visaptverošajā pieejā, un tā mērķis ir veicināt savstarpēju uzticēšanos starp dalībvalstīm. Pamatojoties uz vispārējiem solidaritātes un atbildības taisnīga sadalījuma principiem, jaunajā paktā tiek ierosināta integrēta politikas veidošana, kas apvieno tādu jomu politiku kā patvērums, migrācija, atgriešana, ārējo robežu aizsardzība, cīņa pret migrantu kontrabandu un attiecības ar galvenajām trešām valstīm, atspoguļojot visu valdības iestāžu mēroga pieeju. Paktā atzīts, ka visaptveroša pieeja nozīmē arī spēcīgāku, ilgtspējīgāku un reālāku solidaritātes un taisnīga atbildības sadalījuma principa izpausmi. Tāpēc šie principi būtu jāpiemēro visai migrācijas pārvaldībai, sākot no piekļuves nodrošināšanas starptautiskajai aizsardzībai un beidzot ar cīņu pret neatbilstīgu migrāciju un neatļautu kustību.

Migrācijas pārvaldības problēmas, kas jo īpaši saistītas ar to personu ātru identificēšanu, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība, vai efektīvu atgriešanu (personām, kurām aizsardzība nav vajadzīga), būtu jārisina vienotā veidā visai Eiropas Savienībai kopumā. Pieejamie dati liecina: ja 2015.–2016. gadā bija vērojama tādu trešo valstu valstspiederīgo ierašanās, kuriem nepārprotami nepieciešama starptautiskā aizsardzība, tad tagad daļai ieradušos personu tā nav nepieciešama. Tādēļ ir svarīgi izstrādāt jaunu efektīvu procesu, kas ļautu labāk pārvaldīt jauktās migrācijas plūsmas. Sevišķi svarīgi ir izveidot instrumentu, kas ļautu pēc iespējas agrāk identificēt personas, kuras, visticamāk, nesaņems aizsardzību ES[1]. Šāds instruments, kas ātri noved pie rezultāta un seko skaidriem un taisnīgiem noteikumiem, būtu jāiestrādā kontroles procesā pie ārējām robežām, un tam būtu jānodrošina attiecīgās procedūras uzsākšana (patvērums vai procedūra saskaņā ar Atgriešanas direktīvu[2]). Tam būtu jāveicina sinerģija starp ārējo robežu kontroles un patvēruma un atgriešanas procedūrām.

Ar šo priekšlikumu tiek ieviests **pirmsieceļošanas skrīnings**, kas būtu jāpiemēro visiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri atrodas pie ārējās robežas, neizpildot ieceļošanas nosacījumus, vai ir izkāpuši krastā pēc meklēšanas un glābšanas operācijas. Ar priekšlikumu ievieš vienotus noteikumus par procedūrām, kas jāpiemēro pirms ieceļošanas, novērtējot trešo valstu valstspiederīgo individuālās vajadzības, un vienotus noteikumus par to, cik ilgi var vākt attiecīgo informāciju, lai noteiktu šādām personām piemērojamās procedūras.

---

[1] To migrantu īpatsvars, kas ierodas no valstīm, kurām patvēruma atzīšanas rādītājs ir zemāks par 25 %, ir palielinājies no 14 % 2015. gadā līdz 57 % 2018. gadā.

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.).

Ar šo priekšlikumu arī tiek izveidots ES regulējums, ieviešot vienotus noteikumus to teritorijā aizturēto neatbilstīgo migrantu skrīningam, kuri, ieceļojot Šengenas zonā, ir izvairījušies no robežkontroles. Tas tiek darīts ar mērķi uzlabot Šengenas zonas aizsardzību un nodrošināt neatbilstīgas migrācijas efektīvu pārvaldību.

Skrīninga mērķi un galvenie elementi

Skrīninga mērķis ir sekmēt jauno visaptverošo pieeju migrācijai un jauktām plūsmām, nodrošinot, ka tiek ātri noteikta personu identitāte, kā arī veselības un drošības riski un ka visiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kas atrodas pie ārējās robežas, neizpildot ieceļošanas nosacījumus, vai ir izkāpuši krastā pēc meklēšanas un glābšanas operācijas, tiek ātri uzsākta piemērojamā procedūra.

Konkrētas skrīninga sastāvdaļas būtu šādas:

(a) sākotnēja veselības un neaizsargātības pārbaude;

(b) identitātes pārbaude, salīdzinot ar informāciju Eiropas datubāzēs;

(c) biometrisko datu (t. i., daktiloskopisko un sejas attēla datu) reģistrācija attiecīgajās datubāzēs, ciktāl tā vēl nav veikta; kā arī

(d) drošības pārbaude, izmantojot vaicājumu attiecīgajās valstu un Savienības datubāzēs, jo īpaši Šengenas Informācijas sistēmā (*SIS*), lai pārliecinātos, ka attiecīgā persona nerada draudus iekšējai drošībai.

Paredzams, ka ierosinātais skrīnings radīs pievienoto vērtību pašreizējām procedūrām pie ārējām robežām šādi:

– izveidos vienotus noteikumus par to trešo valstu valstspiederīgo identifikāciju, kuri neizpilda Šengenas Robežu kodeksā minētos ieceļošanas nosacījumus, un pakļaus viņus veselības un drošības pārbaudēm pie ārējām robežām, tādējādi palielinot drošību Šengenas zonā;

– precizēs, ka trešo valstu valstspiederīgajiem ieceļošana nav atļauta, ja vien viņi nav nepārprotami saņēmuši ieceļošanas atļauju pēc ieceļošanas nosacījumu izvērtēšanas vai ja dalībvalsts nolemj atsevišķos gadījumos piemērot Šengenas Robežu kodeksa 6. panta 5. punktā minētos īpašos noteikumus;

– radīs vienotu instrumentu, kas ļaus piemērot atbilstošo procedūru visiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri atrodas pie ārējās robežas, neizpildot ieceļošanas nosacījumus, vai ir izkāpuši krastā pēc meklēšanas un glābšanas operācijas: vai nu procedūru saskaņā ar Atgriešanas direktīvu, vai – starptautiskās aizsardzības pieteikuma gadījumā – parasto patvēruma procedūru, paātrināto procedūru, patvēruma robežprocedūru vai, visbeidzot, pārcelšanu uz citu dalībvalsti (neskarot šādu procedūru iznākumu un neaizstājot tās), kā arī

– izveidos ES regulējumu arī tādu trešo valstu valstspiederīgo skrīningam, kuri neatļauti ieceļojuši dalībvalstu teritorijā un tur aizturēti.

Priekšlikumā paredzēts, ka attiecīgo personu pamattiesības būtu jāaizsargā, izmantojot neatkarīgu uzraudzības mehānismu, kas jāizveido dalībvalstīm. Šim uzraudzības mehānismam konkrēti būtu jāaptver pamattiesību ievērošana saistībā ar skrīningu, kā arī piemērojamo valsts noteikumu ievērošana aizturēšanas gadījumā un neizraidīšanas principa ievērošana. Turklāt tam būtu jānodrošina, ka sūdzības tiek izskatītas ātri un pienācīgā kārtībā.

Visbeidzot, priekšlikumā ir atzīta ES aģentūru – *Frontex* un Eiropas Savienības Patvēruma aģentūras – loma, kuras var palīdzēt kompetentajām iestādēm veikt visus uzdevumus, kas saistīti ar skrīningu, un sniegt nepieciešamo atbalstu. Tajā arī piešķirta nozīmīga loma Pamattiesību aģentūrai, kura palīdzēs dalībvalstīm izstrādāt neatkarīgus pamattiesību uzraudzības mehānismus saistībā ar skrīningu.

Priekšlikuma darbības joma

Ierosinātais skrīnings pie ārējām robežām būtu jāpiemēro šādām personām:

- visiem tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kas šķērso ārējās robežas ārpus robežšķērsošanas vietām, kuriem dalībvalstīm saskaņā ar *Eurodac* regulu ir pienākums noņemt pirkstu nospiedumus, t. sk. tiem, kas piesakās starptautiskajai aizsardzībai;
- trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri izkāpj krastā pēc meklēšanas un glābšanas operācijas; kā arī
- trešo valstu valstspiederīgajiem, kas ierodas robežšķērsošanas vietās, neizpildot ieceļošanas nosacījumus, un tur piesakās starptautiskajai aizsardzībai.

Tajā pašā laikā skrīningam ir jāizmanto un jāiesaista rīki, kas ieviesti ar citiem likumdošanas instrumentiem, sevišķi tie, kas attiecas uz *Eurodac*[3], Šengenas Informācijas sistēmas izmantošanu atgriešanai[4] un patvēruma procedūrām[5].

Trešo valstu valstspiederīgie, kas šķērso ārējās robežas ārpus robežšķērsošanas vietām vai ir izkāpuši krastā pēc meklēšanas un glābšanas operācijām, t. sk. tie, kas piesakās starptautiskajai aizsardzībai

[3] Priekšlikums Regulai (ES) XXXX, ar kuru groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 603/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Regulu (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, un par dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem tiesībaizsardzības nolūkos.

[4] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1860 (2018. gada 28. novembris) par Šengenas informācijas sistēmas izmantošanu to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi, OV L 312, 7.12.2018., 1. lpp.).

[5] Grozīts priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido kopīgu procedūru starptautiskajai aizsardzībai Savienībā un atceļ Direktīvu 2013/32/ES.

Saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksu[6] ārējās robežas var šķērsot tikai paziņotajās robežšķērsošanas vietās[7]. Robežkontrole[8] ietver robežpārbaudes, ko veic robežšķērsošanas vietās, un robežuzraudzību, ko veic starp robežšķērsošanas vietām, lai nepieļautu personu izvairīšanos no robežpārbaudēm, apkarotu pārrobežu noziedzību un veiktu pasākumus pret personām, kas robežu šķērsojušas bez atļaujas. Tādējādi trešo valstu valstspiederīgie, kuri neatļauti šķērsojuši ārējās robežas un kuriem nav tiesību uzturēties attiecīgās dalībvalsts teritorijā, ir jāpakļauj procedūrām, ievērojot Atgriešanas direktīvu[9]. Ja trešās valsts valstspiederīgais lūdz starptautisko aizsardzību, ir jānodrošina piekļuve patvēruma procedūrai un jānosūta attiecīgā persona uz patvēruma iestādēm. Šie noteikumi būtu attiecīgi jāpiemēro arī trešo valstu valstspiederīgajiem, kas izkāpuši krastā pēc meklēšanas un glābšanas operācijām.

Lai atbilstu spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam, jo īpaši *Eurodac* regulai un Šengenas Informācijas sistēmai atgriešanas jomā[10], kā arī Patvēruma procedūru direktīvai[11], to trešo valstu valstspiederīgo obligātajam skrīningam, kuri aizturēti ārpus robežšķērsošanas vietām, būtu jāattiecas uz tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, no kuriem dalībvalstīm ir pienākums iegūt biometriskos datus saskaņā ar *Eurodac* regulu[12].

Šengenas Robežu kodeksā nav paredzēti nekādi īpaši pienākumi attiecībā uz robežuzraudzības laikā aizturēto trešo valstu valstspiederīgo medicīniskajām pārbaudēm. Trešo valstu valstspiederīgie, kas atrodas pie ārējās robežas, neizpildot ieceļošanas nosacījumus, vai ir izkāpuši krastā pēc meklēšanas un glābšanas operācijas, iespējams, ir bijuši pakļauti veselības apdraudējumiem (piemēram, ierodoties no kara zonām vai saskaroties ar pārnēsājamām slimībām). Tādēļ ir svarīgi pēc iespējas ātrāk identificēt visas personas, kurām nepieciešama tūlītēja aprūpe, kā arī identificēt nepilngadīgos un neaizsargātas personas, lai tās nodotu robežprocedūrai vai paātrinātai patvēruma procedūrai saskaņā ar šīm procedūrām piemērojamiem kritērijiem. Arī nesenais Covid-19 uzliesmojums liecina, ka veselības pārbaudes ir jāveic, lai identificētu personas, kurām nepieciešama izolācija sabiedrības veselības apsvērumu dēļ. Tādēļ ir vajadzīgi vienoti noteikumi par sākotnējām veselības pārbaudēm, kas attiektos uz visiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem tiek veikts skrīnings.

Trešo valstu valstspiederīgie, kas neizpilda ieceļošanas nosacījumus un lūdz starptautisko aizsardzību robežšķērsošanas vietās

Saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 3. pantu robežkontrole būtu jāveic, neskarot to bēgļu un trešo valstu valstspiederīgo tiesības, kuri lūdz starptautisko aizsardzību. Tomēr Šengenas Robežu kodeksā nav pietiekamu norādījumu robežsargiem par to, kā rīkoties ar trešo valstu

---

6 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/399 (2016. gada 9. marts) par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), OV L 77, 23.3.2016., 1. lpp.).

7 Regulas 2016/399 5. pants.

8 Regulas 2016/399 2. pants.

9 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.).

10 Sk. 4. zemsvītras piezīmi.

11 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai, OV L 180, 29.6.2013., 60. lpp.).

12 13 Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2016/399 (Šengenas Robežu kodekss) 14. pantu trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri nelūdz starptautisko aizsardzību un neizpilda ieceļošanas nosacījumus, un uz kuriem neattiecas neviens no Šengenas Robežu kodeksa 6. panta 5. punktā minētajiem izņēmumiem, ieceļošana būtu jāatsaka.

valstspiederīgajiem, kuri lūdz starptautisko aizsardzību robežšķērsošanas vietās[13], un dalībvalstu prakse šajā ziņā atšķiras. Tāpēc trešo valstu valstspiederīgie, kuri par spīti tam, ka neizpilda ieceļošanas nosacījumus, ir uzņemti teritorijā, pamatojoties uz apgalvojumu, ka pieteiksies starptautiskajai aizsardzībai, var aizbēgt.

Turklāt arī attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem šajā situācijā pašlaik nav noteikumu par medicīniskajām pārbaudēm. Tādēļ ir jāizstrādā papildu noteikumi, kas robežkontroli pie ārējām robežām efektīvi saistītu ar attiecīgajām turpmākajām procedūrām saskaņā ar patvēruma vai atgriešanas *acquis*.

Ir arī jāprecizē, ka skrīninga laikā, proti, to pārbaužu laikā, kurās nosaka atbilstošo(-ās) turpmāko(-ās) procedūru(-as), attiecīgajiem trešo valstu valstspiederīgajiem nevajadzētu atļaut ieceļot dalībvalstu teritorijā. Šis noteikums būtu jāpiemēro visiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kam tiek veikts skrīnings pie ārējām robežām.

Garantijas, kas izriet no piemērojamām procedūrām un pārcelšanas piemērojamības

Visi trešo valstu valstspiederīgie, kas pakļauti skrīningam un piesakās starptautiskajai aizsardzībai aizturēšanas brīdī vai robežkontroles laikā robežšķērsošanas vietā, vai skrīninga laikā, būtu jāuzskata par starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem. Tomēr [Patvēruma procedūras] Regulas XXXX 26. un 27. pants, kā arī tiesiskās sekas saistībā ar [Uzņemšanas apstākļu direktīvu] XXXX būtu jāpiemēro tikai pēc tam, kad skrīnings ir pabeigts.

Līdzīgi personām, uz kurām attiecas šis priekšlikums, būtu jāsāk piemērot Atgriešanas direktīvā noteiktās procedūras tikai pēc tam, kad skrīnings ir pabeigts.

Pēc skrīninga varētu notikt pārcelšana saskaņā ar solidaritātes mehānismu, kas izveidots ar Regulu (ES) XXX/XXX [Patvēruma un migrācijas pārvaldības regula], ja dalībvalsts brīvprātīgi izrāda solidaritāti vai ja starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem nepiemēro robežprocedūru saskaņā ar Regulu (ES) XXX/XXX (Patvēruma procedūras regula) vai saskaņā ar mehānismu krīzes situāciju risināšanai, kas izveidots ar Regulu (ES) XXX/XXX [Krīzes situāciju regula].

Vispārējs izņēmums

Skrīningu nav paredzēts veikt trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri izpilda ieceļošanas nosacījumus, kas izklāstīti Regulas 2016/399 (Šengenas Robežu kodekss) 6. pantā. Ja skrīninga laikā atklājas, ka attiecīgie trešo valstu valstspiederīgie izpilda minētos nosacījumus, skrīnings būtu nekavējoties jāizbeidz un trešās valsts valstspiederīgajam būtu jāatļauj ieceļot dalībvalsts teritorijā. Tas neietekmē iespēju piemērot sankcijas par ārējo robežu neatļautu šķērsošanu, kā paredzēts Šengenas Robežu kodeksa 5. panta 3. punktā.

Tāpat skrīnings nebūtu jāpiemēro trešo valstu valstspiederīgajiem, attiecībā uz kuriem dalībvalsts var piemērot vai tai ir pienākums piemērot atkāpi saistībā ar ieceļošanas nosacījumiem. Izsmeļošs šādu gadījumu saraksts ir sniegts Šengenas Robežu kodeksa 6. panta 5. punktā, un tas ietver gadījumus, kad trešo valstu valstspiederīgajiem ir citas dalībvalsts uzturēšanās atļauja vai ilgtermiņa vīza un viņiem ir atļauts ieceļot teritorijā tranzīta nolūkos, vai kad trešo valstu valstspiederīgajiem dalībvalsts ar individuālu lēmumu ir atļāvusi ieceļot tās teritorijā humānu apsvērumu dēļ (piemēram, ārstēšanas nolūkā). Tomēr, ja dalībvalsts

[13] Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2016/399 (Šengenas Robežu kodekss) 14. pantu trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri nelūdz starptautisko aizsardzību un neizpilda ieceļošanas nosacījumus, un uz kuriem neattiecas neviens no Šengenas Robežu kodeksa 6. panta 5. punktā minētajiem izņēmumiem, ieceļošana būtu jāatsaka.

uzskata, ka personām, kas lūdz starptautisko aizsardzību, varētu nākt par labu individuāls lēmums par ieceļošanas atļaušanu, kā minēts 6. panta 5. punkta c) apakšpunktā, šāda persona būtu jānosūta uz skrīningu un ieceļošanas atļauja būtu jāaptur, kamēr nav zināms atbilstošās starptautiskās aizsardzības piešķiršanas procedūras iznākums.

Trešo valstu valstspiederīgie, kas aizturēti attiecīgajā teritorijā

Trešo valstu valstspiederīgajiem, kurus policija vai citas kompetentas iestādes ir aizturējušas kādas dalībvalsts teritorijā un kuri neizpilda ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumus, ir jāpiemēro atgriešanas procedūras saskaņā ar Atgriešanas direktīvu, ja vien viņi nepieprasa starptautisku aizsardzību. Pēdējā minētajā gadījumā viņu pieprasījums būtu jāizskata vai viņiem būtu jāpiešķir atļauja vai tiesības uzturēties attiecīgajā dalībvalstī.

Lai labāk aizsargātu Šengenas zonu un nodrošinātu neatbilstīgas migrācijas pienācīgu pārvaldību, dalībvalstīm arī būtu jānosaka pienākums veikt šīm personām skrīningu. Tomēr šis pienākums nebūtu jāattiecina uz personām, kas pārsniedz atļauto uzturēšanās termiņu (trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ir pārsnieguši uzturēšanās termiņu, piemēram, uzturoties dalībvalstīs ilgāk par 90 dienām 180 dienu laikposmā vai uzturoties ilgāk par uzturēšanās atļaujas vai ilgtermiņa vīzas atļauto laikposmu), jo personām šajā situācijā ierašanās laikā ir veiktas robežpārbaudes.

Dalībvalsts teritorijā aizturēto personu skrīningam (ievērojot iepriekš minēto ierobežojumu) būtu jākompensē tas, ka šīm personām, domājams, ir izdevies izvairīties no robežpārbaudēm, ieceļojot Eiropas Savienībā un Šengenas zonā. Iekļaujot šos gadījumus ierosinātās regulas darbības jomā, tiek nodrošināts, ka arī šā skrīninga gaitā tiks ievēroti vienoti noteikumi un standarti.

Šādos gadījumos skrīnings būtu jāveic, ja ceļošanas dokumentā nav ieceļošanas spiedoga vai ja ceļošanas dokumenta nav vispār, tādējādi persona nespēj ticami pierādīt, ka ārējo robežu šķērsojusi likumīgi. Līdz ar ieceļošanas/izceļošanas sistēmas darbības sākšanu 2022. gadā spiedogi tiks aizstāti ar uzticamākiem ierakstiem elektroniskajā sistēmā, kas būs pieejama arī tiesībaizsardzības iestādēm un nodrošinās lielāku skaidrību attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas likumību dalībvalstu teritorijā.

- **Atbilstība pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Priekšlikumā risinātas problēmas, kas saistītas ar ārējo robežu aizsardzību un neatļautas kustības novēršanu zonā bez kontroles pie iekšējām robežām. Ar skrīningu papildina noteikumus par robežkontroli pie ārējām robežām, kas izklāstīti Regulā (EK) Nr. 2016/399 (Šengenas Robežu kodekss). Proti, ar to papildina dalībvalstu pienākumus, kas izriet no Kodeksa 3. un 13. panta attiecībā uz pienākumu novērst neatļautu ieceļošanu, kā arī pienākumu veikt robežkontroli, neskarot to bēgļu un trešo valstu valstspiederīgo tiesības, kuriem nepieciešama starptautiska aizsardzība. Tas arī atspoguļo faktu, ka attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kas aizturēti kādas dalībvalsts teritorijā, tiek pieņemts, ka ieceļošanas nosacījumi nav izpildīti, ja ceļošanas dokumentā nav spiedoga (vai pēc ieceļošanas/izceļošanas sistēmas darbības sākuma 2022. gadā – ja nav ieraksta elektroniskajā sistēmā, kas pieejama arī tiesībaizsardzības iestādēm).

Priekšlikumā atspoguļotas jaunākās izmaiņas Šengenas *acquis*, īpaši ieceļošanas/izceļošanas sistēmas[14] ieviešana, kas paredzēta 2022. gadā. Tajā ņemts vērā arī sadarbspējas satvars, kas

[14] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2226 (2017. gada 30. novembris), ar ko izveido ieceļošanas/izceļošanas sistēmu (IIS), lai reģistrētu to trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas un izceļošanas datus un ieceļošanas atteikumu datus, kuri šķērso Eiropas Savienības dalībvalstu ārējās

tika izveidots ar regulām (ES) 2019/817[15] un (ES) 2019/818[16]. Vienīgās nepieciešamās izmaiņas tiesību aktos, ar kuriem izveido konkrētās datubāzes, piemēram, ieceļošanas/izceļošanas sistēmu (IIS), ES ceļošanas informācijas un atļauju sistēmu (*ETIAS*), vīzu informācijas sistēmu (VIS), ir skrīningam nepieciešamo piekļuves tiesību nodrošināšana izraudzītajām iestādēm.

- **Atbilstība pārējiem Savienības politikas virzieniem**

Šis priekšlikums ir jaunā migrācijas un patvēruma pakta tiesību aktu sastāvdaļa un paredz migrācijas pārvaldības papildu elementu, kas pilnībā saskaņots ar priekšlikumiem Patvēruma un migrācijas pārvaldības regulai, Patvēruma procedūras regulai, Krīzes situāciju regulai un ar grozīto priekšlikumu pārstrādātajai *Eurodac* regulai.

Šā priekšlikuma mērķis ir kopā ar minētajiem tiesību aktiem veicināt visaptverošu pieeju migrācijai, izveidojot efektīvu saikni starp visiem migrācijas procesa posmiem – no ierašanās līdz starptautiskās aizsardzības pieteikumu apstrādei, kā arī attiecīgos gadījumos – līdz atgriešanai. Vienlaikus būtu pilnībā jāievēro pamattiesības. Šajā nolūkā tiek ierosināts nodrošināt, ka katra dalībvalsts izveido neatkarīgu uzraudzības mehānismu, lai panāktu, ka saistībā ar skrīningu tiek ievērotas pamattiesības un ka visi apgalvojumi par pamattiesību pārkāpumiem tiek pienācīgi izmeklēti.

Skrīninga uzraudzības mehānismam vajadzētu būt daļai no migrācijas situācijas pārvaldības un uzraudzības, kas paredzēta jaunajā Patvēruma un migrācijas pārvaldības regulā (*AMMR*). Saskaņā ar šo regulu izveidotā valsts uzraudzības mehānisma rezultāti dalībvalstīm būtu jāintegrē savās stratēģijās, kas paredzētas *AMMR*.

Šis priekšlikums neietekmē pašreizējās procedūras patvēruma un atgriešanas jomā, kā arī neierobežo individuālo tiesību īstenošanu, tikai uzlabo pirmsieceļošanas posma organizāciju, lai veicinātu šo procedūru sekmīgāku izmantošanu.

Skrīninga beigās trešo valstu valstspiederīgie būtu jānosūta uz attiecīgajām iestādēm, kurām, izmantojot skrīninga laikā iegūto informāciju iztaujāšanas veidlapā, būtu jāpieņem atbilstoši lēmumi.

Tāpēc skrīninga laikā savāktajai informācijai būtu jāpalīdz efektīvāk sasniegt attiecīgo procedūru mērķus. Konkrēti tai būtu jāpalīdz attiecīgajām patvēruma iestādēm identificēt tos patvēruma meklētājus, uz kuriem saskaņā ar ierosinātajiem Patvēruma procedūras regulas grozījumiem attiektos robežprocedūra. Tai būtu arī jāpalīdz apkarot kontrabandu un jāuzlabo robežkontrole, nodrošinot labāku izpratni par migrācijas plūsmām.

Regulā XXXX [*Eurodac* regula] minētie biometriskie dati, kas savākti skrīninga laikā, kopā ar minētās regulas [12., 13., 14. un 14.a] pantā minētajiem datiem par trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem dalībvalstīm ir pienākums noņemt pirkstu nospiedumus, būtu jānosūta uz *Eurodac*. Pieprasot šo datu vākšanu un pārsūtīšanu skrīninga laikā, šī regula nosaka konkrētu laiku, kad noņemami un reģistrējami trešo valstu valstspiederīgo pirkstu nospiedumi, un tādējādi apstiprina pienākumu to darīt. Skrīnings atvieglos arī atgriešanas

---

robežas, un ar ko paredz nosacījumus piekļuvei IIS tiesībaizsardzības nolūkos, OV L 327, 9.12.2017., 20. lpp.

[15] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/817 (2019. gada 20. maijs), ar ko izveido satvaru ES informācijas sistēmu sadarbspējai robežu un vīzu jomā, OV L 135, 22.5.2019., 27. lpp.

[16] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/818 (2019. gada 20. maijs), ar ko izveido satvaru ES informācijas sistēmu sadarbspējai policijas un tiesu iestāžu sadarbības, patvēruma un migrācijas jomā, OV L 135, 22.5.2019., 85. lpp.

nolūkā veiktās pārbaudes citās lielapjoma IT sistēmās, piemēram, Šengenas Informācijas sistēmā.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Priekšlikuma pamatā ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 77. panta 2. punkta b) apakšpunkts, kas attiecas uz tādas politikas izstrādi, kuras mērķis ir veikt personu pārbaudes un ārējo robežu šķērsošanas efektīvu uzraudzību.

Attiecībā uz grozījumiem regulās, ar kurām izveido dažādas datubāzes (VIS, IIS, *ETIAS*), un regulā, ar ko izveido sadarbspēju, priekšlikums turklāt ir balstīts uz LESD 77. panta 2. punkta d) apakšpunktu, kas attiecas uz politikas izstrādi saistībā ar jebkādiem pasākumiem, kas vajadzīgi, lai pakāpeniski ieviestu integrētu ārējo robežu pārvaldības sistēmu.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)

Saskaņā ar LESD 4. panta 2. punktu brīvības, drošības un tiesiskuma telpa ir ES un tās dalībvalstu dalītās kompetences jomā. Tāpēc saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 3. punktu ir piemērojams subsidiaritātes princips: Savienība rīkojas tikai atbilstīgā apmērā un vienīgi tad, ja paredzētās darbības mērķus nevar pietiekami labi sasniegt dalībvalstis (centrālā vai reģionālā un vietējā līmenī), bet tikai Savienības līmenī (ierosinātās darbības mēroga vai iedarbības dēļ).

Dalībvalstis vienas pašas nevar pietiekami sasniegt šā priekšlikuma mērķus, un tos var labāk sasniegt Savienības līmenī. Tas tā ir tāpēc, ka tie attiecas uz personu pārbaudēm pie ārējām robežām un šo robežu šķērsošanas efektīvu uzraudzību. Kā teikts Šengenas Robežu kodeksa 6. apsvērumā, "*Robežkontrole notiek ne tikai to dalībvalstu interesēs, pie kuru ārējām robežām tās veic, bet arī visu to dalībvalstu interesēs, kuras ir atcēlušas iekšējo robežkontroli. Robežkontrolei būtu jāpalīdz apkarot nelikumīgu imigrāciju un cilvēku tirdzniecību un novērst draudus dalībvalstu iekšējai drošībai, valsts politikai, sabiedrības veselības aizsardzībai un starptautiskām attiecībām.*"

Ierosinātie pasākumi papildina spēkā esošos noteikumus par robežkontroli pie ārējām robežām, kas paredzēti Šengenas Robežu kodeksā, un citus pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar LESD 77. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Uzlabojot kompetento iestāžu informētību par to, kas šķērso ārējo robežu, un palīdzot efektīvāk noteikt procedūru, kas piemērojama attiecīgajiem trešo valstu valstspiederīgajiem, ierosinātie pasākumi palīdz saglabāt zonu bez kontroles pie iekšējām robežām. Tāpēc Savienība var pieņemt ierosinātos pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu.

• Proporcionalitāte

Priekšlikums ir proporcionāls noteiktajiem mērķiem.

Priekšlikums palīdz novērst konstatētos trūkumus to trešo valstu valstspiederīgo jaukto plūsmu pārvaldībā, kuri atrodas pie ārējās robežas, neizpildot ieceļošanas nosacījumus, vai ir izkāpuši krastā pēc meklēšanas un glābšanas operācijas, ieskaitot trešo valstu valstspiederīgos, kuri lūdz starptautisko aizsardzību.

Ar priekšlikumu ievieš pienākumu pārbaudīt attiecīgo trešo valstu valstspiederīgo biometriskos datus kopējā identitātes repozitorijā (*CIR*), kas izveidots ar Sadarbspējas regulu un kas ietver visus to personu identitātes datus, kuras ir zināmas lielapjoma IT sistēmām

migrācijas, drošības un tiesiskuma jomā. Šis pienākums ir iecerēts tā, ka notiek piekļuve tikai tiem datiem, kas ir noteikti nepieciešami, lai identificētu trešo valstu valstspiederīgos (dati, kuriem tiek piekļūts, ir līdzīgi ceļošanas dokumentā iekļautajiem) un tā, lai lielapjoma IT sistēmā nenotiktu datu dublēšanās vai jauna datu vākšana.

Drošības pārbaudē būtu jāizmanto attiecīgās Eiropas informācijas sistēmas, un, ciktāl iespējams, tā būtu jāveic, pamatojoties uz biometriskajiem datiem, lai samazinātu nepareizas identifikācijas risku.

Priekšlikuma mērķis ir radīt sinerģiju starp dažādām migrantu un patvēruma meklētāju pārvaldības procedūrām un posmiem. Piemēram, skrīninga laikā būs jāņem vērā iepriekšējās pārbaudes attiecīgajās datubāzēs, sevišķi Šengenas Informācijas sistēmā, ja tādas ir veiktas. Tas ir īpaši svarīgi attiecībā uz personām, kas pieprasa starptautisko aizsardzību robežšķērsošanas vietā, jo par tām datubāzēs jau bija jāizdara pārbaude robežpārbaužu laikā.

Paredzams, ka nepieciešamās visaptverošās informācijas vākšana par attiecīgajiem trešo valstu valstspiederīgajiem palīdzēs paātrināt patvēruma piešķiršanu pēc skrīninga pabeigšanas.

Tāpat ierosinātie vienotie noteikumi attiecībā uz veselības pārbaudēm un neaizsargātu trešo valstu valstspiederīgo identificēšanu pie ārējām robežām aprobežojas ar to, kas ir absolūti nepieciešams, lai sasniegtu priekšlikuma mērķi, proti, identificēt tos trešo valstu valstspiederīgos, kuriem nepieciešama tūlītēja aprūpe vai kuri ir jāizolē sabiedrības veselības apsvērumu dēļ, kā arī personas ar neaizsargātību vai īpašām uzņemšanas vai procesuālām vajadzībām, un nodrošināt tām pienācīgu atbalstu. Priekšlikumā arī prasīts pielāgot informācijas sniegšanu par skrīningu nepilngadīgo vajadzībām un nodrošināt apmācītu un kvalificētu darbinieku klātbūtni darbam ar nepilngadīgajiem.

Priekšlikumā ir precizēts, ka skrīninga laikā pie ārējās robežas attiecīgajiem trešo valstu valstspiederīgajiem nevajadzētu atļaut ieceļot dalībvalsts teritorijā. Paredzams, ka tas palīdzēs tikt galā ar konkrētiem gadījumiem, kad nodoms pieteikties starptautiskajai aizsardzībai tiek pausts robežpārbaužu laikā, bet pēc tam netiek īstenots vai tiek īstenots tikai vēlāk citā dalībvalstī. Noteikums, ka skrīninga laikā ieceļošana nav atļauta, norāda uz robežsargu pienākumu nodrošināt, ka trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri neizpilda ieceļošanas nosacījumus, ieceļošana netiek atļauta. To, kādos gadījumos skrīninga veikšanai nepieciešama aizturēšana un kā tā jāveic, nosaka valsts tiesību akti.

Priekšlikumā arī paredzēts, ka skrīnings jāveic trešo valstu valstspiederīgajiem, kas atrodas dalībvalstu teritorijā, ja nav pazīmju, ka viņi ir šķērsojuši ārējo robežu, lai ieceļotu dalībvalstu teritorijā atļautā veidā. Tas neattiecas uz personām, kas pārsniedz atļauto uzturēšanās termiņu, piemēram, īstermiņa vīzu turētājiem, kas uzturas ilgāk par trim mēnešiem, vai personām, kurām ir uzturēšanās atļauja un kuras uzturas pēc uzturēšanās atļaujas termiņa beigām. Šīm personām, ierodoties Šengenas zonā, ir veiktas robežpārbaudes; viņu uzturēšanās nelikumība ir saistīta nevis ar viņu ieceļošanas veidu, bet gan ar to, ka viņas nav laikus pametušas valsti.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Priekšlikums papildina un precizē Šengenas robežu regulā ietvertos vienotos noteikumus par robežkontroli pie ārējām robežām, pieprasot dalībvalstīm, lai trīs iepriekš minētajās situācijās trešo valstu valstspiederīgajiem vajadzības gadījumā tiktu veikts skrīnings, kas sastāv no identitātes pārbaudes, drošības pārbaudes un veselības pārbaudes, lai iestādes varētu novirzīt viņus attiecīgajām patvēruma vai atgriešanas procedūrām. Minētās pārbaudes būtu jāveic

saskaņā ar vienotiem standartiem, lai tādējādi veicinātu Šengenas zonas drošību un Savienības patvēruma un migrācijas politikas efektivitāti. Lai noteiktu šos standartus, ir vajadzīgi tieši piemērojami noteikumi. No tā izriet, ka regula ir piemērots instruments šā skrīninga organizēšanai.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- ***Ex post* izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

Komisija īsteno uz pierādījumiem balstītu politikas veidošanu un atsaucas uz atsevišķu dokumentu (XXX), kurā sīki izklāstīti dati un elementi, kas pamato ierosinātos risinājumus tām kopš 2016. gada konstatētajām dažādajām problēmām, kuras apgrūtina kopējas Eiropas patvēruma sistēmas (KEPS) reformas pabeigšanu. Dati un informācija minētajā dokumentā attiecas arī uz priekšlikumu ieviest skrīningu kā daļu no vienota procesa attiecībā uz visiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri, šķērsojot Šengenas zonas ārējās robežas, neizpilda ieceļošanas nosacījumus.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Komisija vairākkārt apspriedās ar dalībvalstīm, Eiropas Parlamentu un ieinteresētajām personām, lai apkopotu to viedokļus par gaidāmo Migrācijas un patvēruma paktu. Vienlaikus prezidentvalstis Rumānija, Somija un Horvātija ir rīkojušas gan stratēģisku, gan tehnisku viedokļu apmaiņu par dažādiem migrācijas politikas nākotnes aspektiem, t. sk. par patvērumu, atgriešanu, attiecībām ar trešām valstīm atpakaļuzņemšanas un reintegrācijas jomā. Šajās apspriedēs tika pausts atbalsts atjauninātai Eiropas patvēruma un migrācijas politikai, kas steidzami novērstu KEPS trūkumus, uzlabotu atgriešanas sistēmas efektivitāti, labāk strukturētu un sagatavotu mūsu attiecības ar trešām valstīm atpakaļuzņemšanas jomā un nodrošinātu atgriezušos migrantu ilgtspējīgu reintegrāciju.

Pirms jaunā Migrācijas un patvēruma pakta laišanas klajā Komisija pastāvīgi konsultējās ar Eiropas Parlamentu, kurš sevišķi uzsvēra nepieciešamību nodrošināt pamattiesību pilnīgu ievērošanu. Arī priekšsēdētājas vietnieks Margaritis Shins un komisāre Ilva Jūhansone rīkoja konsultācijas ar visām dalībvalstīm pirmajās 100 pilnvaru dienās un turpmākas divpusējas konsultācijas ar visām dalībvalstīm. Dalībvalstis atzina vajadzību pēc vienotības, pakāpeniska progresa pašreizējās sistēmas trūkumu novēršanā, nepieciešamību pēc jaunas atbildības taisnīgas sadales sistēmas, kurā var piedalīties visas dalībvalstis, pēc spēcīgas robežu aizsardzības, migrācijas ārējās dimensijas nozīmi un nepieciešamību uzlabot atgriešanu. Lielākā daļa dalībvalstu apstiprināja, ka vēlas skaidras un efektīvas procedūras pie ārējām robežām, sevišķi, lai novērstu neatļautu kustību un atvieglotu atgriešanu. Dažas dalībvalstis savukārt uzsvēra, ka nedrīkst radīt nevajadzīgu administratīvo slogu.

Komisāre Ilva Jūhansone vairākkārt ir rīkojusi arī mērķtiecīgas konsultācijas ar starptautiskām organizācijām, pilsoniskās sabiedrības organizācijām (PSO), atbilstošām vietējām nevalstiskajām organizācijām dalībvalstīs, sociālajiem un ekonomiskajiem partneriem.

Komisija ņēma vērā daudzus ieteikumus, ko sniedza valsts un vietējās iestādes[17], nevalstiskās un starptautiskās organizācijas, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstais komisārs bēgļu jautājumos (*UNHCR*)[18], Starptautiskā Migrācijas organizācija (*IOM*)[19], kā arī domnīcas un akadēmiskās aprindas, par to, kā rast jaunu pieeju un risināt pašreizējās migrācijas problēmas saskaņā ar cilvēktiesību standartiem. Komisija ņēma vērā arī Eiropas Migrācijas tīkla[20] ieguldījumu un pētījumus, kas tika uzsākti pēc tās iniciatīvas, — pēdējo gadu laikā šis tīkls ir izstrādājis vairākus specializētus pētījumus un *ad hoc* pieprasījumus.

- **Pamattiesības**

Priekšlikumā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti šādos tiesību aktos:

- Eiropas Savienības Pamattiesību harta;
- saistības, kas izriet no starptautiskajām tiesībām, sevišķi no Ženēvas Konvencijas par bēgļa statusu;
- Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija;
- Starptautiskais pakts par pilsoņa un politiskajām tiesībām un
- Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija pret spīdzināšanu.

Skrīningu veic, pilnībā ievērojot pamattiesības, kas noteiktas Hartā, t. sk.:

- tiesības uz cilvēka cieņu (1. pants);
- spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas attieksmes vai sodu aizliegumu (4. pants);
- patvēruma tiesības (18. pants);
- aizsardzību pārvietošanas, izraidīšanas vai izdošanas gadījumā (19. pants);
- diskriminācijas aizlieguma principu (21. pants) un
- augstu cilvēku veselības aizsardzības līmeni (35. pants).

Lai panāktu Pamattiesību hartas un citu ES un starptautisko saistību ievērošanu skrīninga laikā, t. sk. to, ka vienmēr būs jānodrošina piekļuve procedūrām, dalībvalstīm ir jāizveido neatkarīgs uzraudzības mehānisms. Šim uzraudzības mehānismam konkrēti būtu jāaptver pamattiesību ievērošana visā skrīninga gaitā, kā arī attiecīgo valsts noteikumu ievērošana aizturēšanas gadījumā. Pamattiesību aģentūrai būtu jāizstrādā vispārēji norādījumi par šā mehānisma izveidi un neatkarīgu darbību. Turklāt pēc dalībvalsts pieprasījuma tā var atbalstīt kompetentās valsts iestādes valsts uzraudzības mehānisma izstrādē, sevišķi attiecībā uz drošības pasākumu noteikšanu mehānisma neatkarībai, kā arī uzraudzības metodoloģijas un apmācības pasākumu izstrādi. Dalībvalstīm būtu arī jānodrošina, ka to tiesību aktos ir paredzēta izmeklēšana gadījumos, kad tiek apgalvots, ka skrīninga laikā ir pārkāptas pamattiesības, t. sk. nodrošinot, ka sūdzības tiek izskatītas ātri un pienācīgā veidā.

---

17 Piemēram, Berlīnes rīcības plāns jaunas Eiropas patvēruma politikas jomā (*Berlin Action Plan on a new European Asylum Policy*) (2019. gada 25. novembris), ko parakstījušas 33 organizācijas un pašvaldības.

18 *UNHCR* ieteikumi Eiropas Komisijas ierosinātajam Migrācijas un patvēruma paktam, 2020. gada janvāris.

19 *IOM* ieteikumi jaunajam Eiropas Savienības Migrācijas un patvēruma paktam, 2020. gada janvāris.

20 Visi Eiropas migrācijas tīkla pētījumi un ziņojumi ir pieejami šeit: https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network_en.

Šajā priekšlikumā ir pilnībā ņemtas vērā bērnu tiesības un neaizsargātu personu īpašās vajadzības, sniedzot savlaicīgu un atbilstīgu atbalstu sakarā ar viņu fiziskās un garīgās veselības stāvokli. Nepilngadīgajiem atbalstu sniedz personāls, kas ir apmācīts un kvalificēts darbam ar nepilngadīgajiem, vienlaikus informējot bērnu aizsardzības iestādes.

Tiesības uz persondatu aizsardzību (Hartas 8. pants) priekšlikums ietekmē trīs veidos, kas tomēr ir pilnībā nepieciešami un samērīgi izvirzīto mērķu sasniegšanai, proti, palielināt Šengenas zonas drošību un nodrošināt efektīvu procesu pie ārējām robežām esošu trešo valstu valstspiederīgo, kas neizpilda ieceļošanas nosacījumus, nodošanai attiecīgajām patvēruma vai atgriešanas procedūrām.

Pirmkārt, iepazīšanās ar ceļošanas dokumentiem, biometrisko datu apstrāde un meklēšana datubāzēs saistībā ar identitātes pārbaudi un drošības pārbaudi ir persondatu apstrādes veidi, kuri nav nodalāmi no mēģinājuma noskaidrot, kas ir persona, kura vēlas vai mēģina šķērsot ārējo robežu, un vai šī persona rada risku dalībvalstu drošībai. Šādi persondatu apstrādes veidi jau ir paredzēti Šengenas Robežu kodeksā. Šajā regulā tie ir precizēti attiecībā uz trim konkrētu situāciju kopumiem, kad trešo valstu valstspiederīgie atrodas pie ārējām robežām, neizpildot ieceļošanas nosacījumus, un kad uzskatāms, ka nepieciešams skrīnings, lai palielinātu Šengenas zonas drošību un nodrošinātu efektīvu procesu attiecīgo personu novirzīšanai atbilstošajām patvēruma vai atgriešanas procedūrām.

Otrkārt, iztaujāšanas veidlapā, kas tiek aizpildīta skrīninga beigās, ir iekļauta informācija, kas nepieciešama, lai dalībvalstu iestādes varētu novirzīt attiecīgās personas atbilstošajai procedūrai. Tādējādi iztaujāšanas veidlapas aizpildīšana un lasīšana, ko veic iestāžu darbinieki, ir persondatu apstrādes veids, kas ir raksturīgs pie ārējām robežām esošu trešo valstu valstspiederīgo, kuri neizpilda ieceļošanas nosacījumus, novirzīšanai attiecīgajām patvēruma vai atgriešanas procedūrām.

Treškārt, norāde, kad tieši dalībvalstīm ir pienākums saskaņā ar *Eurodac* regulu vākt un pārsūtīt attiecīgo trešo valstu valstspiederīgo personas datus nerada nekādu persondatu papildu apstrādi. Tā tikai uzliek dalībvalstīm pienākumu skrīninga laikā veikt šo apstrādi, kas tām ir jāveic saskaņā ar *Eurodac* regulu.

Tā kā skrīnings pats par sevi ir tikai informācijas vākšanas posms, kas paildzina vai papildina pārbaudes ārējās robežas šķērsošanas vietā un kas neietver nekādus lēmumus, kuri ietekmē attiecīgās personas tiesības, skrīninga rezultātu pārskatīšana tiesā nav paredzēta. Kad skrīnings ir pabeigts, attiecīgajai personai tiek piemērota atgriešanas vai patvēruma procedūra, kurā tiek pieņemti lēmumi, ko var pārskatīt tiesā, vai tiek saņemts ieceļošanas atteikums, ko arī var apstrīdēt tiesu iestādē. Skrīningam būtu jāilgst pēc iespējas īsāku laiku, un maksimālais ilgums būtu jāsasniedz tikai retos, sarežģītos gadījumos vai situācijās, kad skrīnings vienlaikus jāveic daudzām personām. Ja attiecībā uz kādu personu ir sasniegts maksimālais ilgums – piecas dienas, izņēmuma gadījumos – 10 dienas, skrīningam būtu jābeidzas nekavējoties, un attiecībā uz šo personu nekavējoties būtu jāsāk procedūra, kuras rezultātā tiek pieņemts lēmums, ko var pārskatīt tiesā.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Ierosinātā regula ietekmē ES budžetu.

Kopējie finanšu resursi, kas vajadzīgi, lai atbalstītu šā priekšlikuma īstenošanu no 2021. līdz 2027. gadam tiek lēsti 417,626 miljonu EUR apmērā. Proti, finansiāls atbalsts, domājams, būs vajadzīgs šādiem skrīninga elementiem:

– skrīninga infrastruktūra: robežšķērsošanas punktos, uzņemšanas centros u. c. esošo telpu izveide un izmantošana/uzlabošana;

– piekļuve attiecīgajām datubāzēm jaunās vietās;

– papildu darbinieku pieņemšana skrīninga veikšanai;

– robežsargu un cita personāla apmācība skrīninga veikšanai;

– medicīniskā personāla pieņemšana darbā;

– vajadzības gadījumā – medicīniskais aprīkojums un telpas sākotnējo veselības pārbaužu veikšanai;

– neatkarīga mehānisma izveide pamattiesību ievērošanas uzraudzībai skrīninga laikā.

Ar šiem jaunajiem uzdevumiem saistītos izdevumus var segt no līdzekļiem, kas dalībvalstīm pieejami saskaņā ar jauno daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam.

Saistībā ar šo tiesību akta priekšlikumu nav nepieciešami nekādi citi finanšu vai cilvēkresursi.

Sīkāka informācija par šo jautājumu ir atrodama šim priekšlikumam pievienotajā tiesību akta finanšu pārskatā.

5. CITI ELEMENTI

• Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums

1. pantā ir izskaidrots šīs regulas priekšmets. Tajā precizēts, ka to piemēro pie ārējām robežām un dalībvalstu teritorijā, ja nav pazīmju, ka trešo valstu valstspiederīgie ir izgājuši kontroli pie ārējām robežām.

2. pantā ir uzskaitītas ar skrīningu saistītās definīcijas.

3. pantā ir noteikta darbības joma attiecībā uz personām, identificējot trešo valstu valstspiederīgos, uz kuriem būtu jāattiecina pienākums veikt skrīningu pie ārējām robežām: trešo valstu valstspiederīgie, kuri atrodas pie ārējās robežas, neizpildot ieceļošanas nosacījumus, un attiecībā uz kuriem dalībvalstīm ir pienākums iegūt pirkstu nospiedumus saskaņā ar *Eurodac* regulu, personas, kuras pēc meklēšanas un glābšanas operācijas ir izkāpušas krastā dalībvalstu teritorijā, un trešo valstu valstspiederīgie, kuri lūdz starptautisko aizsardzību robežšķērsošanas vietā.

Skrīnings nav jāveic trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem ir atļauts ieceļot, pamatojoties uz Šengenas Robežu kodeksa 6. panta 5. punktā minētajām atkāpēm (uzturēšanās atļauju vai ilgtermiņa vīzas tranzīta vajadzībām turētāji, trešo valstu valstspiederīgie, kuriem ir vajadzīga vīza, ja vīza ir izsniegta pie robežas, un personas, ko dalībvalsts ir uzņēmusi, pamatojoties uz individuālu lēmumu humānu apsvērumu, valsts interešu vai starptautisku saistību dēļ, izņemot personas, kuras lūdz starptautisko aizsardzību un kuras būtu jānovirza uz skrīningu).

4. pantā ir noteikts, ka trešo valstu valstspiederīgajiem, kam tiek veikts skrīnings pie ārējās robežas, skrīninga laikā nav atļauts ieceļot teritorijā. Tajā arī paredzēts, ka skrīnings beidzas, tiklīdz izrādās, ka attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais izpilda ieceļošanas nosacījumus. Tas neskar iespējamo sankciju piemērošanu saistībā ar ārējo robežu neatļautu šķērsošanu saskaņā ar pašreizējiem noteikumiem, kas izklāstīti Šengenas Robežu kodeksā.

5. pantā noteikts, ka dalībvalstis veic skrīningu arī trešo valstu valstspiederīgajiem, kas aizturēti teritorijā, ja fakti liecina, ka viņi ieceļojot ir izvairījušies no robežpārbaudēm pie ārējās robežas.

6. pantā ir paredzēti noteikumi par skrīninga vietu un ilgumu. Skrīningu veic pie ārējām robežām, izņemot 5. pantā paredzētos gadījumus. Ierosinātais skrīninga procesa ilgums ir piecas dienas, ja vien attiecīgā persona jau nav aizkavēta pie robežas 72 stundas, kā minēts Regulas (ES) Nr. 603/2013 [*Eurodac* regula] 14. panta 3. punktā, saistībā ar ārējo robežu neatļautu šķērsošanu. Šādā gadījumā skrīninga ilgumam nevajadzētu pārsniegt divas dienas. Ja skrīningu veic personām, kas aizturētas teritorijā, tam nevajadzētu pārsniegt trīs dienas. Šajā pantā arī ir uzskaitīti visi skrīninga elementi, un tajā ir paredzēta iespēja attiecīgajām ES aģentūrām savu pilnvaru ietvaros palīdzēt dalībvalstīm veikt skrīningu. Tajā arī norādīts, ka gadījumos, kad ir runa par neaizsargātām personām vai nepilngadīgajiem, dalībvalstīm ir jāiesaista bērnu aizsardzības iestādes un valstu referenti cilvēku tirdzniecības apkarošanas jautājumos.

7. pantā ir noteikts pienākums katrai dalībvalstij izveidot neatkarīgu pamattiesību ievērošanas uzraudzības mehānismu un noteikta Pamattiesību aģentūras loma šajā procesā.

8. pantā ir norādīta informācija, kas jāpaziņo trešo valstu valstspiederīgajiem skrīninga laikā, un uzsvērta arī nepieciešamība ievērot zināmus standartus šajā jomā, lai informācija tiktu paziņota trešo valstu valstspiederīgajiem pienācīgā veidā, sevišķi ja ir runa par bērniem.

9. pantā ir paredzēti noteikumi par veselības pārbaudi un trešo valstu valstspiederīgo ar neaizsargātību un īpašām uzņemšanas vai procesuālām vajadzībām identificēšanu pie ārējām robežām.

10. pantā ir paredzēti īpaši noteikumi par trešo valstu valstspiederīgo identifikāciju, izmantojot kopējo identitātes repozitoriju (*CIR*), kas tika izveidots ar Sadarbspējas regulu. Piekļuve *CIR* ļauj ātri un uzticami vienā piegājienā aplūkot IIS, VIS, *ETIAS*, *Eurodac* un *ECRIS-TCN* esošos identitātes datus, vienlaikus nodrošinot datu maksimālu aizsardzību un izvairoties no nevajadzīgas datu apstrādes vai dublēšanas.

11. pantā ir paredzēti īpaši noteikumi par drošības pārbaudēm. Tajā noteikts, ka kompetentajām iestādēm ir jāveic meklēšana IIS, *ETIAS*, VIS, *ECRIS-TCN* un Interpola datubāzē ar ceļošanas dokumentiem, par kuriem izdoti paziņojumi (*TDAWN*), lai pārbaudītu, vai trešo valstu valstspiederīgie nerada drošības apdraudējumu. Visas šīs pārbaudes pēc iespējas būtu jāveic, pamatojoties uz biometriskajiem datiem, lai līdz minimumam samazinātu nepareizas identifikācijas risku, un meklēšanas rezultātiem būtu jāsatur tikai ticami dati.

12. pants papildina 11. pantu, paredzot konkrētus noteikumus par drošības pārbaudēm.

13. pantā paredzēta iztaujāšanas veidlapa, kas kompetentajām iestādēm jāaizpilda līdz skrīninga beigām.

14. pantā ir paredzēti iespējamie skrīninga rezultāti attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kam tas ir veikts. Konkrēti tas attiecas uz procedūrām saskaņā ar Direktīvu (ES) 2008/115/EK (Atgriešanas direktīva) attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri nav pieprasījuši starptautisko aizsardzību, un par kuriem skrīningā nav atklāts, ka viņi izpilda ieceļošanas nosacījumus. Tajā arī noteikts, ka trešo valstu valstspiederīgie, kas iesnieguši starptautiskās aizsardzības pieprasījumu, būtu jānosūta uz iestādēm, kas uzskaitītas minētās regulas [XY]. pantā. Šīs regulas 13. pantā minēto veidlapu nosūta vienlaikus ar attiecīgās personas nosūtīšanu uz kompetentajām iestādēm. 14. pantā ir minēta arī pārcelšanas iespēja saskaņā ar solidaritātes mehānismu, kas izveidots ar Regulas (ES) Nr. XXXX/XXXX [Migrācijas un patvēruma pārvaldības regula] XX. pantu. Šis noteikums attiecas arī uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kam tiek veikts skrīnings pēc aizturēšanas attiecīgajā teritorijā. Uz šādiem trešo valstu valstspiederīgajiem attiecas vai nu procedūras, ievērojot Direktīvu 2008/115/EK, vai procedūras, kas minētas Regulas (ES) Nr. XXX/XXX (Patvēruma procedūras regula) 25. panta 2. punktā. Šajā pantā arī paredzēts,

ka skrīninga laikā iestādes iegūst Regulas (ES) Nr. XXX/XXX [*Eurodac* regulas] [10., 13., 14. un 14.a] pantā minētos biometriskos datus par visām personām, uz kurām attiecas minētā regula, un pārsūta šos datus saskaņā ar minēto regulu, ja tas vēl nav izdarīts.

Ar 15. pantu ievieš komitejas procedūru īstenošanas aktu pieņemšanai, kuri saistībā ar identifikāciju un drošības pārbaudēm minēti attiecīgi 10. un 11. pantā.

16.–19. pantā paredzētas izmaiņas attiecīgajos tiesību aktos: Regulā (EK) Nr. 767/2008, Regulā (ES) 2017/2226, Regulā (ES) 2018/1240 un Regulā (ES) 2019/817, ar ko izveido datubāzes, kurās skrīninga laikā jāpārbauda dati, un to sadarbspēju.

20. pantā paredzēts veikt šajā regulā noteikto pasākumu īstenošanas novērtējumu.

21. pantā ir ietverti nobeiguma noteikumi.

2020/0278 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko ievieš trešo valstu valstspiederīgo skrīningu pie ārējām robežām un groza Regulas (EK) Nr. 767/2008, (ES) 2017/2226, (ES) 2018/1240 un (ES) 2019/817

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 77. panta 2. punkta b) un d) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Šengenas zona tika radīta, lai sasniegtu Savienības mērķi izveidot telpu bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 2. punktā. Sekmīga šīs zonas darbība ir atkarīga no dalībvalstu savstarpējas uzticēšanās un ārējās robežas efektīvas pārvaldības.

(2) Noteikumi par to personu robežkontroli, kuras šķērso Savienības dalībvalstu ārējās robežas, ir izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/399 (Šengenas Robežu kodekss)[21], kas pieņemta saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 77. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Lai turpinātu attīstīt Savienības politiku nolūkā veikt personu pārbaudes un efektīvi uzraudzīt LESD 77. panta pirmajā daļā minēto ārējo robežu šķērsošanu, būtu jāveic papildu pasākumi situācijās, kad trešo valstu valstspiederīgajiem ir izdevies izvairīties no robežpārbaudēm pie ārējām robežām vai kad trešo valstu valstspiederīgie izkāpj krastā pēc meklēšanas un glābšanas operācijām, kā arī kad trešo valstu valstspiederīgie pieprasa starptautisko aizsardzību robežšķērsošanas vietā, neizpildot ieceļošanas nosacījumus. Šī regula papildina un precizē Regulu (ES) 2016/399 attiecībā uz minētajām trim situācijām.

(3) Ir būtiski nodrošināt, ka šajās trijās situācijās trešo valstu valstspiederīgajiem tiek veikts skrīnings, lai atvieglotu pienācīgu identifikāciju un ļautu viņus efektīvi novirzīt attiecīgajām procedūrām, kas atkarībā no apstākļiem var būt starptautiskās aizsardzības procedūras vai procedūras, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK ("Atgriešanas direktīva")[22]. Skrīningam būtu efektīvi jāpapildina pārbaudes, ko veic pie ārējās robežas, vai arī jākompensē fakts, ka trešo valstu valstspiederīgie, šķērsojot ārējo robežu, no šīm pārbaudēm ir izvairījušies.

---

21 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/399 (2016. gada 9. marts) par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), OV L 77, 23.3.2016., 1. lpp.).

22 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.).

(4) Robežkontrole ir ne tikai tās dalībvalsts interesēs, pie kuras ārējām robežām to veic, bet arī visu to dalībvalstu interesēs, kuras ir atcēlušas iekšējo robežkontroli. Robežkontrolei būtu jāpalīdz apkarot neatbilstīgu migrāciju un cilvēku tirdzniecību un novērst draudus dalībvalstu iekšējai drošībai, valsts politikai, sabiedrības veselības aizsardzībai un starptautiskajām attiecībām. Pasākumi, ko veic pie ārējām robežām, ir svarīgi elementi visaptverošā pieejā migrācijai, kas ļauj risināt migrantu un personu, kas pieprasa starptautisko aizsardzību, jauktās plūsmas problēmu.

(5) Saskaņā ar Regulas (ES) 2016/399 2. pantu robežkontrole sastāv no robežpārbaudes, ko veic robežšķērsošanas vietās, un robežu uzraudzības, ko veic starp robežšķērsošanas vietām, lai nepieļautu, ka trešo valstu valstspiederīgie izvairās no robežpārbaudes. Saskaņā ar Regulas (ES) 2016/399 13. pantu persona, kura ir nelegāli šķērsojusi robežu un kurai nav tiesību uzturēties attiecīgās dalībvalsts teritorijā, tiek aizturēta, un attiecībā uz šo personu tiek sāktas procedūras saskaņā ar Direktīvu 2008/115/EK. Saskaņā ar Regulas (ES) 2016/399 3. pantu robežkontrole būtu jāveic, neskarot bēgļu un personu, kas lūdz starptautisko aizsardzību, tiesības, jo īpaši attiecībā uz neizdošanu.

(6) Robežsargi bieži saskaras ar trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri lūdz starptautisko aizsardzību bez ceļošanas dokumentiem gan pēc aizturēšanas robežuzraudzības laikā, gan pārbaužu laikā robežšķērsošanas vietās. Turklāt dažos robežas posmos robežsargi vienlaikus saskaras ar lielu ieceļotāju skaitu. Šādos apstākļos ir īpaši grūti nodrošināt, lai tiktu veikta meklēšana visās attiecīgajās datubāzēs, un nekavējoties noteikt atbilstošo patvēruma vai atgriešanas procedūru.

(7) Lai nodrošinātu ātru rīcību attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri cenšas izvairīties no robežpārbaudēm vai kuri lūdz starptautisko aizsardzību robežšķērsošanas vietā, neizpildot ieceļošanas nosacījumus, vai kuri izkāpj krastā pēc meklēšanas un glābšanas operācijas, ir jānodrošina stingrāks satvars sadarbībai starp dažādām valstu iestādēm, kas ir atbildīgas par robežkontroli, sabiedrības veselības aizsardzību, starptautiskās aizsardzības nepieciešamības izvērtēšanu un atgriešanas procedūru piemērošanu.

(8) Jo īpaši skrīningam būtu jāpalīdz nodrošināt, ka attiecīgie trešo valstu valstspiederīgie pēc iespējas ātrāk tiek novirzīti atbilstošajām procedūrām un ka procedūras tiek turpinātas bez pārtraukuma un kavēšanās. Tajā pašā laikā skrīningam būtu jāpalīdz novērst praksi, ka daži starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēji pēc tam, kad viņiem ir atļauts ieceļot dalībvalsts teritorijā, pamatojoties uz viņu starptautiskās aizsardzības pieprasījumu, aizbēg un iesniedz šādus pieprasījumus citā dalībvalstī vai vispār tos neiesniedz.

(9) Attiecībā uz personām, kas iesniedz starptautiskās aizsardzības pieteikumu, pēc skrīninga būtu jāpārbauda starptautiskās aizsardzības nepieciešamība. Tam būtu jāļauj savākt un nodot iestādēm, kuru kompetencē ir minētā pārbaude, visu informāciju, kas tām nepieciešama, lai noteiktu piemērotu procedūru pieteikuma izskatīšanai, tādējādi paātrinot minēto izskatīšanu. Skrīningam būtu arī jānodrošina, ka savlaicīgi tiek identificētas personas ar īpašām vajadzībām, lai, nosakot un īstenojot piemērojamo procedūru, tiktu pilnībā ņemtas vērā visas īpašās uzņemšanas un procesuālās vajadzības.

(10) Pienākumiem, kas izriet no šīs regulas, nebūtu jāskar noteikumi par atbildību par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, ko reglamentē Regula (ES) Nr. XX/XXX [Patvēruma un migrācijas pārvaldības regula].

(11) Šī regula būtu jāpiemēro trešo valstu valstspiederīgajiem un bezvalstniekiem, kas aizturēti saistībā ar dalībvalsts ārējās robežas neatļautu šķērsošanu pa sauszemi, jūru vai gaisu, izņemot trešo valstu valstspiederīgos, attiecībā uz kuriem dalībvalstij nav pienākuma iegūt biometriskos datus saskaņā ar *Eurodac* regulas 14. panta 1. un 3. punktu tādu iemeslu dēļ, kas nav viņu vecums, kā arī personām, kuras ir izkāpušas krastā pēc meklēšanas un glābšanas operācijām, neatkarīgi no tā, vai tās piesakās starptautiskajai aizsardzībai vai ne. Šī regula būtu jāpiemēro arī personām, kuras lūdz starptautisko aizsardzību robežšķērsošanas vietās vai tranzīta zonās, neizpildot ieceļošanas nosacījumus.

(12) Skrīnings būtu jāveic pie ārējās robežas vai tās tuvumā, pirms attiecīgajām personām atļauj ieceļot teritorijā. Dalībvalstīm būtu jāpiemēro pasākumi saskaņā ar valsts tiesību aktiem, lai liegtu attiecīgajām personām ieceļot teritorijā skrīninga laikā. Atsevišķos gadījumos, ja nepieciešams, tie var ietvert aizturēšanu, ievērojot valsts tiesību aktus, kas reglamentē šo jautājumu.

(13) Ja skrīninga laikā noskaidrojas, ka trešās valsts valstspiederīgais, kam tiek veikts skrīnings, izpilda Regulas (ES) 2016/399 6. panta nosacījumus, skrīnings būtu jāizbeidz un attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam būtu jāatļauj ieceļot teritorijā, neskarot minētās regulas 5. panta 3. punktā minēto sodu piemērošanu.

(14) Ņemot vērā Regulas (ES) 2016/399 6. panta 5. punktā minētās atkāpes mērķi, personas, kuru ieceļošanu dalībvalsts saskaņā ar minēto noteikumu ir atļāvusi atsevišķā lēmumā, nebūtu jāpakļauj skrīningam, pat ja tās neizpilda visus ieceļošanas nosacījumus.

(15) Visas personas, kam tiek veikts skrīnings, būtu jāpakļauj pārbaudēm, lai noskaidrotu to identitāti un pārliecinātos, ka tās nerada draudus iekšējai drošībai vai sabiedrības veselībai. Attiecībā uz personām, kas lūdz starptautisko aizsardzību robežšķērsošanas vietās, būtu jāņem vērā saistībā ar robežpārbaudēm veiktās identitātes un drošības pārbaudes, lai izvairītos no to atkārtošanas.

(16) Pēc skrīninga pabeigšanas attiecīgajiem trešo valstu valstspiederīgajiem būtu jāpiemēro atbilstošā procedūra, lai noteiktu atbildību par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu un novērtētu tās nepieciešamību, vai attiecīgā gadījumā tiem būtu jāpiemēro procedūras, ievērojot Direktīvu 2008/115 (Atgriešanas direktīva). Skrīninga laikā iegūtā attiecīgā informācija būtu jānodod kompetentajām iestādēm, lai sekmētu katra atsevišķa gadījuma turpmāku novērtēšanu, pilnībā ievērojot pamattiesības. Direktīvā 2008/115 noteiktās procedūras būtu jāsāk piemērot tikai pēc tam, kad skrīnings ir pabeigts. Patvēruma procedūras regulas 26. un 27. pants būtu jāpiemēro tikai pēc tam, kad skrīnings ir pabeigts. Šādi būtu jārīkojas, neskarot faktu, ka personas, kas pieprasa starptautisko aizsardzību aizturēšanas brīdī vai robežkontroles laikā robežšķērsošanas vietā, vai skrīninga laikā, būtu jāuzskata par pieteikuma iesniedzējiem.

(17) Pēc skrīninga varētu notikt arī pārcelšana saskaņā ar solidaritātes mehānismu, kas izveidots ar Regulu (ES) XXX/XXX [Patvēruma un migrācijas pārvaldība], ja dalībvalsts brīvprātīgi izrāda solidaritāti vai ja starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem nepiemēro robežprocedūru saskaņā ar Regulu (ES) XXX/XXX (Patvēruma procedūras regula) vai saskaņā ar mehānismu krīzes situāciju risināšanai, kas izveidots ar Regulu (ES) XXX/XXX [Krīzes situāciju regula].

(18) Saskaņā ar Regulas (ES) 2016/399 12. pantu ieceļošanas nosacījumu izpildi un ieceļošanas atļauju norāda ar ieceļošanas spiedogu ceļošanas dokumentā. Tāpēc šāda

ieceļošanas spiedoga neesamību vai ceļošanas dokumenta neesamību var uzskatīt par norādi, ka turētājs neizpilda ieceļošanas nosacījumus. Kad ieceļošanas/izceļošanas sistēma sāks darboties un līdz ar to spiedogi tiks aizstāti ar ierakstu elektroniskajā sistēmā, šis pieņēmums kļūs pamatotāks. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāveic skrīnings trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri jau atrodas attiecīgajā teritorijā, bet nevar pierādīt, ka ir izpildījuši nosacījumus ieceļošanai dalībvalstu teritorijā. Šādu trešo valstu valstspiederīgo skrīnings ir nepieciešams, lai kompensētu to, ka viņiem, ierodoties Šengenas zonā, iespējams, ir izdevies izvairīties no ieceļošanas pārbaudēm, un tādēļ viņiem nevarēja ne atteikt ieceļošanu, ne arī novirzīt viņus atbilstošajai procedūrai pēc skrīninga. Izmantojot šajā regulā minētās datubāzes, skrīnings varētu arī palīdzēt pārliecināties, ka attiecīgās personas nerada draudus iekšējai drošībai. Pēc skrīninga pabeigšanas teritorijā attiecīgajiem trešo valstu valstspiederīgajiem būtu jāpiemēro atgriešanas procedūra vai, ja viņi iesniedz starptautiskās aizsardzības pieteikumu – atbilstīga patvēruma procedūra. Būtu pēc iespējas jāizvairās no atkārtotas skrīninga veikšanas vienam un tam pašam trešās valsts valstspiederīgajam.

(19) Skrīnings būtu jāpabeidz pēc iespējas ātrāk, un tam nevajadzētu pārsniegt piecas dienas, ja to veic pie ārējās robežas, un trīs dienas, ja to veic dalībvalsts teritorijā. Piecu dienu termiņa pagarinājums būtu pieļaujams tikai ārkārtas situācijās pie ārējām robežām, ja dalībvalsts nespēj veikt skrīningu tādu iemeslu dēļ, kurus tā nevar ietekmēt, piemēram, Regulas XXX/XXX [krīzes priekšlikums] 1. pantā minētajās krīzes situācijās.

(20) Dalībvalstīm būtu jānosaka skrīningam piemērotas vietas pie ārējās robežas vai tās tuvumā atkarībā no ģeogrāfijas un esošās infrastruktūras, nodrošinot, ka aizturētos trešo valstu valstspiederīgos, kā arī personas, kas ierodas robežšķērsošanas vietā, var ātri nodot skrīningam. Ar skrīningu saistītās darbības var veikt karsto punktu zonās, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/1896[23] 2. panta 23. punktā.

(21) Lai sasniegtu skrīninga mērķus, būtu jānodrošina cieša sadarbība starp Regulas (EK) Nr. 2016/399 16. pantā minētajām kompetentajām valsts iestādēm, [Patvēruma procedūras regulas] 5. pantā minētajām iestādēm, kā arī iestādēm, kas ir atbildīgas par atgriešanas procedūru veikšanu, ievērojot Direktīvu 2008/115. Nepieciešamības gadījumā arī bērnu aizsardzības iestādēm būtu jābūt cieši iesaistītām skrīningā, lai nodrošinātu, ka visā skrīninga gaitā tiek pienācīgi ņemtas vērā bērna intereses. Dalībvalstīm būtu jāļauj izmantot attiecīgo aģentūru, sevišķi Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras un [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūras] atbalsts to pilnvaru robežās. Ja skrīninga laikā tiek atklāti fakti, kas attiecas uz cilvēku tirdzniecību, dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/36/ES[24] būtu jāiesaista valstu referenti cilvēku tirdzniecības apkarošanas jautājumos.

(22) Veicot skrīningu, kompetentajām iestādēm būtu jārīkojas saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jānodrošina, ka tiek ievērota cilvēka cieņa, un tām nebūtu jādiskriminē personas dzimuma, rases, ādas krāsas, etniskās vai sociālās izcelsmes, ģenētisko īpatnību, valodas, reliģijas vai pārliecības, politisko vai jebkuru

---

23 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1896 (2019. gada 13. novembris) par Eiropas Robežu un krasta apsardzi, OV L 295, 14.11.2019., 1. lpp.

24 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/36/ES (2011. gada 5. aprīlis) par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, OV L 101, 15.4.2011., 1. lpp.

citu uzskatu dēļ, saistībā ar piederību pie nacionālās minoritātes, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš bērnu interesēm.

(23) Lai skrīninga laikā nodrošinātu atbilstību ES un starptautiskajām tiesībām, tostarp Pamattiesību hartai, katrai dalībvalstij būtu jāizveido uzraudzības mehānisms un jāievieš pienācīgas garantijas tā neatkarībai. Uzraudzības mehānismam jo īpaši būtu jāaptver pamattiesību ievērošana saistībā ar skrīningu, kā arī piemērojamo valsts noteikumu ievērošana attiecībā uz aizturēšanu un neizraidīšanas principa ievērošana, kā minēts Regulas (ES) 2016/399 3. panta b) punktā. Pamattiesību aģentūrai būtu jāizstrādā vispārēji norādījumi par šā mehānisma izveidi un neatkarīgu darbību. Turklāt dalībvalstīm būtu jādod iespēja lūgt Pamattiesību aģentūras atbalstu valsts uzraudzības mehānisma izstrādē. Dalībvalstīm būtu arī jādod iespēja konsultēties ar Pamattiesību aģentūru par šā uzraudzības mehānisma metodoloģijas izstrādi un piemērotiem apmācības pasākumiem. Dalībvalstīm arī būtu jāļauj uzaicināt atbilstošas kompetentas valsts, starptautiskās un nevalstiskās organizācijas un struktūras iesaistīties šajā uzraudzībā. Neatkarīgajam uzraudzības mehānismam nebūtu jāskar pamattiesību uzraudzība, ko saskaņā ar Regulu (ES) 2019/1896 nodrošina Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras pamattiesību uzraugi. Dalībvalstīm būtu jāizmeklē gadījumi, kad tiek apgalvots, ka skrīninga laikā ir pārkāptas pamattiesības, t. sk. nodrošinot, ka sūdzības tiek izskatītas ātri un pienācīgā veidā.

(24) Skrīninga beigās par skrīningu atbildīgajām iestādēm būtu jāaizpilda iztaujāšanas veidlapa. Veidlapa būtu jānosūta iestādēm, kas izskata starptautiskās aizsardzības pieteikumus, vai iestādēm, kuru kompetencē ir atgriešana – atkarībā no tā, uz kurieni persona tiek nosūtīta. Pirmajā gadījumā par skrīningu atbildīgajām iestādēm būtu arī jānorāda elementi, kas varētu šķist būtiski, lai noteiktu, vai kompetentajām iestādēm būtu jāiesniedz attiecīgā trešās valsts valstspiederīgā pieteikums paātrinātai izskatīšanas procedūrai vai robežprocedūrai.

(25) Kompetentajām iestādēm skrīninga laikā iegūtie biometriskie dati kopā ar *Eurodac* regulas [12., 13., 14. un 14.a] pantā minētajiem datiem būtu jānosūta uz *Eurodac* minētajā regulā noteiktajos termiņos.

(26) Visām personām, kam veic skrīningu pie ārējām robežām, būtu jāveic sākotnēja veselības pārbaude, lai identificētu personas, kurām vajadzīga tūlītēja aprūpe vai citi pasākumi, piemēram, izolācija sabiedrības veselības apsvērumu dēļ. Būtu jāņem vērā nepilngadīgo un neaizsargātu personu īpašās vajadzības. Ja no apstākļiem skaidri izriet, ka šāda pārbaude nav vajadzīga, it īpaši tādēļ, ka personas vispārējais veselības stāvoklis šķiet ļoti labs, pārbaude nebūtu jāveic un attiecīgā persona būtu par to jāinformē. Sākotnējā veselības pārbaude būtu jāveic attiecīgās dalībvalsts veselības aizsardzības iestādēm. Attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kas aizturēti attiecīgajā teritorijā, sākotnējā medicīniskā pārbaude būtu jāveic, ja, novērtējot situāciju, tas šķiet nepieciešams.

(27) Skrīninga gaitā visām personām, kam to veic, būtu jāgarantē dzīves līmenis, kas atbilst Eiropas Savienības Pamattiesību hartai, un piekļuve neatliekamajai veselības aprūpei un primārai slimību ārstēšanai. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš neaizsargātām personām, piemēram, grūtniecēm, gados vecākiem cilvēkiem, viena vecāka ģimenēm, personām ar tūlītēji identificējamu fizisku vai garīgu invaliditāti, personām, kas acīmredzami cietušas psiholoģiskas vai fiziskas traumas, un nepavadītiem nepilngadīgajiem. Sevišķi nepilngadīgā gadījumā informācija būtu jāsniedz bērniem piemērotā un vecumam atbilstošā veidā. Visām iestādēm, kas iesaistītas ar skrīningu

saistīto uzdevumu veikšanā, būtu jāievēro cilvēka cieņa, privātums un jāatturas no jebkādām diskriminējošām darbībām vai rīcības.

(28) Tā kā trešo valstu valstspiederīgajiem, kam tiek veikts skrīnings, iespējams, nav ārējo robežu likumīgai šķērsošanai nepieciešamo identitātes un ceļošanas dokumentu, skrīninga ietvaros būtu jāparedz identifikācijas procedūra.

(29) Kopējais identitātes repozitorijs (*CIR*) tika izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/817 (Sadarbspējas regula)[25], lai atvieglotu un palīdzētu pareizi identificēt personas, kas reģistrētas ieceļošanas/izceļošanas sistēmā (IIS), Vīzu informācijas sistēmā (VIS), Eiropas ceļošanas informācijas un atļauju sistēmā (*ETIAS*), *Eurodac* un Eiropas Sodāmības reģistru informācijas sistēmā trešo valstu valstspiederīgajiem (*ECRIS-TCN*), t. sk. nezināmas personas, kas nespēj sevi identificēt. Šim nolūkam *CIR* ietver tikai IIS, VIS, *ETIAS, Eurodac* un *ECRIS-TCN* reģistrētos identitātes, ceļošanas dokumentu un biometriskos datus, kas ir loģiski nodalīti. *CIR* glabā tikai tos persondatus, kas noteikti nepieciešami precīzas identitātes pārbaudes veikšanai. *CIR* reģistrētie persondati netiek glabāti ilgāk kā tas noteikti nepieciešams pamatā esošo sistēmu vajadzībām, un tie būtu automātiski jādzēš, ja dati tiek dzēsti no pamatā esošajām sistēmām. Meklējot *CIR*, var ticami un pilnīgi identificēt personas, jo tas ļauj ātri un uzticami vienā piegājienā aplūkot IIS, VIS, *ETIAS, Eurodac* un *ECRIS-TCN* esošos identitātes datus, vienlaikus nodrošinot datu maksimālu aizsardzību un izvairoties no nevajadzīgas datu apstrādes vai dublēšanas.

(30) Lai noteiktu to personu identitāti, kurām tiek veikts skrīnings, attiecīgās personas klātbūtnē skrīninga laikā būtu jāsāk pārbaude *CIR*. Šīs pārbaudes laikā būtu jāpārbauda personas biometriskie dati, salīdzinot tos ar *CIR* ietvertajiem datiem. Ja personas biometriskos datus nevar izmantot vai ja vaicājums ar šiem datiem neizdodas, vaicājumu varētu veikt, izmantojot personas identitātes datus apvienojumā ar ceļošanas dokumenta datiem, ja šādi dati ir pieejami. Saskaņā ar nepieciešamības un samērīguma principiem gadījumos, kad vaicājuma rezultātā noskaidrojas, ka dati par minēto personu tiek glabāti *CIR*, dalībvalstu iestādēm vajadzētu būt piekļuvei *CIR*, lai aplūkotu minētās personas identitātes datus, ceļošanas dokumenta datus un biometriskos datus, *CIR* nesniedzot nekādu norādi par to, kurā ES informācijas sistēmā šie dati atrodami.

(31) Tā kā Regula (ES) 2019/817 ļauj izmantot *CIR* identifikācijas nolūkos, tikai lai atvieglotu un palīdzētu pareizi identificēt personas, kas reģistrētas IIS, VIS, *ETIAS*, *Eurodac* un *ECRIS-TCN*, policijas pārbaudēs dalībvalstu teritorijā, minētā regula ir jāgroza, lai paredzētu papildu iespēju izmantot *CIR* personu identificēšanai ar šo regulu izveidotā skrīninga laikā.

(32) Ņemot vērā to, ka daudzām skrīningam pakļautām personām, iespējams, nav līdzi nekādu ceļošanas dokumentu, gadījumos, kad šādu personu biometriskie dati nav izmantojami vai nedod nekādu rezultātu *CIR*, iestādēm, kas veic skrīningu, vajadzētu būt piekļuvei citiem atbilstošiem dokumentiem, kas ir attiecīgo personu rīcībā. Iestādēm būtu arī jāļauj izmantot minēto dokumentu datus, kas nav biometriskie dati, lai veiktu pārbaudes attiecīgajās datubāzēs.

[25] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/817 (2019. gada 20. maijs), ar ko izveido satvaru ES informācijas sistēmu sadarbspējai robežu un vīzu jomā un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 767/2008, (ES) 2016/399, (ES) 2017/2226, (ES) 2018/1240, (ES) 2018/1726 un (ES) 2018/1861 un Padomes Lēmumus 2004/512/EK un 2008/633/TI, OV L 135, 22.5.2019., 27. lpp.

(33) Personu identifikācija robežpārbaužu laikā robežšķērsošanas vietā un meklēšana datubāzēs saistībā ar robežuzraudzību vai policijas pārbaudēm ārējo robežu zonā, ko veic iestādes, kuras ir nosūtījušas attiecīgo personu uz skrīningu, būtu jāuzskata par daļu no skrīninga un nebūtu jāatkārto, ja vien nepastāv īpaši apstākļi, kas pamato šādu atkārtošanu.

(34) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas 11. panta 5. punkta un 12. panta 5. punkta īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāuztic Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011[26]. Attiecīgo īstenošanas aktu pieņemšanai būtu jāizmanto pārbaudes procedūra.

(35) Skrīningam būtu arī jānovērtē, vai trešo valstu valstspiederīgo ieceļošana Savienībā varētu radīt draudus iekšējai drošībai vai sabiedriskajai kārtībai.

(36) Tā kā skrīnings attiecas uz personām, kuras atrodas pie ārējās robežas, neizpildot ieceļošanas nosacījumus, vai kuras ir izkāpušas krastā pēc meklēšanas un glābšanas operācijas, drošības pārbaudēm, kas ir daļa no skrīninga, vajadzētu būt vismaz tādā pašā līmenī kā pārbaudēm, ko veic attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri iepriekš iesniedz pieteikumu, lai saņemtu atļauju ieceļot Savienībā īstermiņa uzturēšanās nolūkā, neatkarīgi no tā, vai uz viņiem attiecas vai neattiecas vīzas prasība.

(37) Attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri, pamatojoties uz viņu valstspiederību, ir atbrīvoti no vīzas prasības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1806[27], Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/1240[28] (*ETIAS* regula) ir paredzēts, ka viņiem ir jāiesniedz ceļošanas atļaujas pieteikums, lai ieceļotu ES īstermiņa uzturēšanās nolūkā. Pirms ceļošanas atļaujas saņemšanas attiecīgajām personām tiek veiktas viņu iesniegto persondatu drošības pārbaudes vairākās ES datubāzēs – Vīzu informācijas sistēmā (VIS), Šengenas Informācijas sistēmā (*SIS*), ieceļošanas/izceļošanas sistēmā (IIS), Eiropas ceļošanas informācijas un atļauju sistēmā (*ETIAS*), Eiropola datos, ko apstrādā Regulas (ES) 2016/794[29] 18. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajā nolūkā, *ECRIS-TCN*[30], kā arī Interpola Zagto un pazaudēto ceļošanas dokumentu datubāzē (*SLTD*) un ceļošanas dokumentu, par kuriem izdoti paziņojumi, datubāzē (*TDAWN*).

---

26 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

27 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1806 (2018. gada 14. novembris), ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru valstspiederīgajiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru valstspiederīgajiem minētā prasība neattiecas (OV L 303, 28.11.2018., 39. lpp.).

28 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1240 (2018. gada 12. septembris), ar ko izveido Eiropas ceļošanas informācijas un atļauju sistēmu (*ETIAS*) un groza Regulas (ES) Nr. 1077/2011, (ES) Nr. 515/2014, (ES) 2016/399, (ES) 2016/1624 un (ES) 2017/2226 (OV L 236, 19.9.2018., 1. lpp.).

29 Regula (ES) 2016/794 (2016. gada 11. maijs) par Eiropas Savienības Aģentūru tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropolu) un ar kuru aizstāj un atceļ Padomes Lēmumus 2009/371/TI, 2009/934/TI, 2009/935/TI, 2009/936/TI un 2009/968/TI (OV L 135, 24.5.2016., 53.–114. lpp.).

30 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) 2019/816 (2019. gada 17. aprīlis), ar ko Eiropas Sodāmības reģistru informācijas sistēmas papildināšanai izveido centralizētu sistēmu (*ECRIS-TCN*) tādu dalībvalstu identificēšanai, kurām ir informācija par notiesājošiem spriedumiem par trešo valstu valstspiederīgajiem un bezvalstniekiem, un ar ko groza Regulu (ES) 2018/1726 (OV L 135, 22.5.2019., 1.–26. lpp.).

(38) Trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1806 attiecas vīzas prasība, pirms vīzas izsniegšanas veic drošības pārbaudes tajās pašās datubāzēs, kurās saskaņā ar Regulu (ES) 810/2009 un Regulu (ES) 767/2008 veic pārbaudes to trešo valstu valstspiederīgajiem, ar kurām ir noslēgts bezvīzu režīms.

(39) No 36. apsvērumā izklāstītā pamatojuma izriet, ka attiecībā uz personām, kurām tiek veikts skrīnings, automatizētas pārbaudes drošības nolūkos būtu jāveic tajās pašās sistēmās, kas paredzētas vīzas vai ceļošanas atļaujas pieteikuma iesniedzējiem saskaņā ar Eiropas ceļošanas informācijas un atļauju sistēmu: VIS, IIS, *ETIAS*, *SIS*, *ECRIS-TCN*, Eiropola un Interpola *SLTD* un *TDAWN*. Skrīningam pakļautās personas būtu arī jāpārbauda *ECRIS-TCN*, lai atklātu personas, kas notiesātas par teroristu nodarījumiem un citiem smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, Eiropola datos, kas minēti iepriekšējā 38. apsvērumā, Interpola pazaudēto un nozagto ceļošanas dokumentu datubāzē un ceļošanas dokumentu, par kuriem izdoti paziņojumi, datubāzē (*TDAWN*).

(40) Minētās pārbaudes būtu jāveic tā, lai no minētajām datubāzēm tiktu iegūti tikai tie dati, kas vajadzīgi drošības pārbaužu veikšanai. Attiecībā uz personām, kas robežšķērsošanas vietā ir lūgušas starptautisko aizsardzību, meklēšanai datubāzēs skrīninga ietvaros drošības pārbaudes nolūkā būtu jākoncentrējas uz datubāzēm, kurās robežpārbaužu laikā pie ārējām robežām meklēšana netika veikta, tādējādi izvairoties no atkārtotas meklēšanas.

(41) Ja drošības pārbaudes nolūkā tas ir pamatoti, skrīnings varētu ietvert arī valsts tiesību aktiem atbilstošu to priekšmetu pārbaudi, kas ir trešo valstu valstspiederīgo īpašumā. Visiem šajā sakarā veiktajiem pasākumiem vajadzētu būt samērīgiem, un būtu jārespektē skrīningam pakļauto personu cilvēka cieņa. Iesaistītajām iestādēm būtu jānodrošina, ka tiek ievērotas attiecīgo personu pamattiesības, t. sk. tiesības uz persondatu aizsardzību un vārda brīvību.

(42) Tā kā iestādēm, kam uzticēts veikt skrīningu, lai noteiktu, vai persona varētu radīt apdraudējumu iekšējai drošībai vai sabiedriskajai kārtībai, ir nepieciešama piekļuve IIS, *ETIAS*, VIS un *ECRIS-TCN*, būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 767/2008, Regula (ES) 2017/2226, Regula (ES) 2018/1240 un Regula (EK) Nr. 2019/816, lai nodrošinātu šīs papildu piekļuves tiesības, kas pašlaik minētajās regulās nav paredzētas. Regulas (ES) 2019/816 gadījumā šis grozījums valstu atšķirīgās nostājas dēļ būtu jāievieš ar regulu, kas atšķiras no pašreizējās regulas.

(43) Meklēšanai Eiropas datubāzēs IIS, *ETIAS*, VIS un *ECRIS-TCN* identificēšanas vai attiecīgi drošības pārbaužu nolūkā būtu jāizmanto Eiropas meklēšanas portāls (*ESP*), kas izveidots ar Regulu (ES) 2019/817.

(44) Tā kā efektīva skrīninga veikšana ir atkarīga no pareizas attiecīgo personu un to drošības vēstures identifikācijas, meklēšana Eiropas datubāzēs šādā nolūkā ir pamatota ar tiem pašiem mērķiem, kuru dēļ katra no šīm datubāzēm ir izveidota, proti, ar efektīvu Savienības ārējo robežu pārvaldību, Savienības iekšējo drošību un Savienības patvēruma un atgriešanas politikas efektīvu īstenošanu.

(45) Tā kā šīs regulas mērķus, proti, kontroles pastiprināšanu attiecībā uz personām, kuras gatavojas ieceļot Šengenas zonā, un viņu novirzīšanu attiecīgajām procedūrām, nevar sasniegt, dalībvalstīm rīkojoties atsevišķi, ir jānosaka kopīgi noteikumi Savienības līmenī. Tādējādi Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(46) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Tā kā šī regula pilnveido Šengenas *acquis*, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo regulu, izlemj, vai tā šo regulu ieviesīs savos tiesību aktos.

(47) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK[31]; tādēļ Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Īrijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.

(48) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju — saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK[32] 1. panta A. punktā.

(49) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK[33] 3. pantu.

(50) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A. punktā, to lasot saistībā ar Lēmuma 2011/350/ES[34] 3. pantu.

(51) Attiecībā uz Kipru, Bulgāriju, Rumāniju un Horvātiju šī regula ir akts, kas pilnveido Šengenas *acquis* vai ir kā citādi saistīts ar to, kā attiecīgi noteikts 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 1. punktā, 2005. gada Pievienošanās akta 4. panta 1. punktā un 2011. gada Pievienošanās akta 4. panta 1. punktā,

---

31 Padomes Lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.).

32 Padomes Lēmums 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.).

33 Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.).

34 Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanos (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Ar šo regulu paredz pie dalībvalstu ārējām robežām veikt skrīningu visiem tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ārējo robežu ir šķērsojuši neatļauti, tiem, kuri ir pieteikušies starptautiskajai aizsardzībai robežpārbaužu laikā, neizpildot ieceļošanas nosacījumus, kā arī tiem, kuri ir izkāpuši krastā pēc meklēšanas un glābšanas operācijas, pirms viņi tiek nodoti atbilstošajai procedūrai.

Skrīninga nolūks ir pastiprināt to personu kontroli, kuras gatavojas ieceļot Šengenas zonā, un nodot šīs personas atbilstošajām procedūrām.

Skrīninga mērķis ir identificēt visus tam pakļautos trešo valstu valstspiederīgos un atbilstošajās datubāzēs pārbaudīt, vai skrīningam pakļautās personas nerada draudus iekšējai drošībai. Skrīnings vajadzības gadījumā ietver arī veselības pārbaudes nolūkā identificēt neaizsargātas personas un personas, kurām nepieciešama veselības aprūpe, kā arī personas, kas rada draudus sabiedrības veselībai. Šīs pārbaudes palīdz nodot šādas personas atbilstošajai procedūrai.

Skrīningu veic arī dalībvalstu teritorijā, ja nav pazīmju, ka trešo valstu valstspiederīgie ir izgājuši kontroli pie ārējām robežām.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1. “ārējās robežas neatļauta šķērsošana” ir dalībvalsts ārējās robežas šķērsošana pa sauszemi, jūru vai gaisu vietās, kas nav robežšķērsošanas vietas, vai laikā, kas nav noteiktais darba laiks, kā noteikts Regulas (ES) 2016/399 5. panta 3. punktā;
2. “sabiedrības veselības apdraudējums” ir sabiedrības veselības apdraudējums Regulas (ES) 2016/399 2. panta 21. punkta izpratnē;
3. “pārbaude” ir datu kopumu salīdzināšana nolūkā apstiprināt uzdotu identitāti (pārbaude “viens pret vienu”);
4. “identifikācija” ir personas identitātes noteikšana, t. sk. meklējot datubāzē un salīdzinot ar daudziem datu kopumiem (pārbaude “viens pret daudziem”);
5. “trešās valsts valstspiederīgais” ir jebkura persona, kura nav Eiropas Savienības pilsonis LESD 20. panta 1. punkta nozīmē un kura nav persona, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības tiesībām Regulas (ES) 2016/399 2. panta 5. punkta izpratnē.

3. pants

Skrīnings pie ārējās robežas

1. Šī regula attiecas uz visiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ir:

   (a) aizturēti saistībā ar dalībvalsts ārējās robežas neatļautu šķērsošanu pa sauszemi, jūru vai gaisu, izņemot trešo valstu valstspiederīgos, par kuriem dalībvalstij nav pienākuma iegūt biometriskos datus saskaņā ar Regulas (ES) 603/2013 14. panta 1. un 3. punktu tādu iemeslu dēļ, kas nav viņu vecums, vai

   (b) izkāpuši krastā kādas dalībvalsts teritorijā pēc meklēšanas un glābšanas operācijas.

   Minētajām personām veic skrīningu neatkarīgi no tā, vai tās ir pieteikušās starptautiskajai aizsardzībai.

2. Skrīningu veic arī visiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri piesakās starptautiskajai aizsardzībai ārējo robežu šķērsošanas vietās vai tranzīta zonās un kuri neizpilda Regulas (ES) 2016/399 6. pantā izklāstītos ieceļošanas nosacījumus.

3. Skrīnings neskar Regulas (ES) 2016/399 6. panta 5. punkta piemērošanu, izņemot situāciju, kad persona, uz kuru attiecas individuāls lēmums, ko dalībvalsts pieņēmusi, pamatojoties uz minētās regulas 6. panta 5. punkta c) apakšpunktu, lūdz starptautisko aizsardzību.

4. pants

Atļauja ieceļot dalībvalsts teritorijā

1. Skrīninga laikā 3. panta 1. un 2. punktā minētajām personām nav atļauts ieceļot dalībvalsts teritorijā.

2. Ja skrīninga laikā noskaidrojas, ka trešās valsts valstspiederīgais, kam tiek veikts skrīnings, izpilda Regulas (ES) 2016/399 6. pantā izklāstītos ieceļošanas nosacījumus, skrīnings tiek izbeigts un attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam tiek atļauts ieceļot teritorijā, neskarot minētās regulas 5. panta 3. punktā minēto sodu piemērošanu.

5. pants

Skrīnings teritorijā

Dalībvalstis veic skrīningu trešo valstu valstspiederīgajiem, kas atrodas dalībvalstu teritorijā, ja nav pazīmju, ka viņi ir šķērsojuši ārējo robežu, lai ieceļotu dalībvalstu teritorijā atļautā veidā.

6. pants

Prasības attiecībā uz skrīningu

1. Gadījumos, kas minēti 3. pantā, skrīningu veic vietās, kas atrodas pie ārējām robežām vai to tuvumā.

2. Gadījumos, kas minēti 5. pantā, skrīningu veic jebkurā piemērotā vietā dalībvalsts teritorijā.

3. Gadījumos, kas minēti 3. pantā, skrīningu veic nekavējoties un jebkurā gadījumā pabeidz piecu dienu laikā pēc aizturēšanas ārējo robežu zonā, izkāpšanas krastā attiecīgās dalībvalsts teritorijā vai ierašanās robežšķērsošanas vietā. Izņēmuma gadījumos, ja vienlaikus ir jāpārbauda nesamērīgi liels skaits trešo valstu valstspiederīgo, kā rezultātā minētajā termiņā skrīningu praktiski pabeigt nav iespējams, šo piecu dienu termiņu var pagarināt par ne vairāk kā vēl piecām dienām.

   Šīs regulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām personām, uz kurām attiecas Regulas (ES) 603/2013 14. panta 1. un 3. punkts, ja tās fiziski uzturas pie ārējās robežas vairāk nekā 72 stundas, skrīninga ilgumu samazina līdz divām dienām.

4. Dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai par 3. punktā minētajiem ārkārtas apstākļiem. Tās arī informē Komisiju, tiklīdz skrīninga perioda pagarināšanas iemesli ir novērsti.

5. Šīs regulas 5. pantā minēto skrīningu veic nekavējoties un jebkurā gadījumā pabeidz trīs dienu laikā pēc aizturēšanas.

6. Skrīningā ietilpst šādi obligāti elementi:

   (a) 9. pantā minētā sākotnējā veselības un neaizsargātības pārbaude;

   (b) 10. pantā minētā identifikācija;

   (c) 14. panta 6. punktā minētā biometrisko datu reģistrēšana attiecīgajās datubāzēs, ja tā vēl nav veikta;

   (d) 11. pantā minētā drošības pārbaude;

   (e) 13. pantā minētā iztaujāšanas veidlapas aizpildīšana;

   (f) 14. pantā minētā nodošana atbilstošajai procedūrai.

7. Dalībvalstis izraugās kompetentās iestādes, kas veic skrīningu. Tās piešķir skrīninga efektīvai veikšanai atbilstošu personālu un pietiekamus resursus.

   Dalībvalstis norīko kvalificētu medicīnas personālu, kas veic 9. pantā paredzēto veselības pārbaudi. Vajadzības gadījumā iesaista arī valstu bērnu aizsardzības iestādes un valstu referentus cilvēku tirdzniecības apkarošanas jautājumos.

   Eksperti vai sadarbības koordinatori un vienības, ko izvietojusi Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra un [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūra] savu pilnvaru ietvaros var palīdzēt vai sniegt atbalstu kompetentajām iestādēm skrīninga veikšanā.

7. pants

Pamattiesību uzraudzība

1. Dalībvalstis pieņem attiecīgus noteikumus, lai izmeklētu apgalvojumus par pamattiesību neievērošanu saistībā ar skrīningu.

2. Katra dalībvalsts izveido neatkarīgu uzraudzības mehānismu,

– lai skrīninga laikā nodrošinātu atbilstību ES un starptautiskajām tiesībām, tostarp Pamattiesību hartai;

– lai attiecīgos gadījumos nodrošinātu atbilstību valsts noteikumiem par attiecīgās personas aizturēšanu, jo īpaši attiecībā uz aizturēšanas iemesliem un ilgumu;

– lai nodrošinātu, ka apgalvojumi par pamattiesību neievērošanu saistībā ar skrīningu, t. sk. attiecībā uz piekļuvi patvēruma procedūrai un neizraidīšanas principa neievērošanu, tiek izskatīti efektīvi un bez liekas kavēšanās.

Dalībvalstis ievieš atbilstīgus aizsardzības pasākumus, lai garantētu mehānisma neatkarību.

Pamattiesību aģentūra sniedz dalībvalstīm vispārīgas norādes par šāda mehānisma izveidi un tā neatkarīgu darbību. Turklāt dalībvalstis var lūgt Pamattiesību aģentūras atbalstu valsts uzraudzības mehānisma izstrādē, t. sk. attiecībā uz šādu mehānismu neatkarības garantijām, kā arī uzraudzības metodoloģiju un atbilstīgām apmācības shēmām.

Dalībvalstis var uzaicināt atbilstošas valsts, starptautiskās un nevalstiskās organizācijas un struktūras iesaistīties šajā uzraudzībā.

8. pants

Informācijas sniegšana

1. Trešo valstu valstspiederīgos, kam veic skrīningu, īsi informē par tā mērķi un kārtību:

(a) par skrīninga posmiem un kārtību, kā arī iespējamajiem tā rezultātiem;

(b) par trešo valstu valstspiederīgo tiesībām un pienākumiem skrīninga laikā, t. sk. par viņu pienākumu skrīninga laikā palikt ierādītajās telpās.

2. Skrīninga laikā viņi pēc vajadzības saņem arī šādu informāciju:

(a) piemērojamie noteikumi par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas nosacījumiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2016/399 [Šengenas Robežu kodekss], kā arī citi attiecīgās dalībvalsts ieceļošanas, uzturēšanās un pastāvīgas uzturēšanās nosacījumi, ja šī informācija vēl nav sniegta;

(b) ja viņi ir pieteikušies starptautiskajai aizsardzībai vai kaut kas liecina, ka viņi vēlas pieteikties starptautiskajai aizsardzībai: informācija par pienākumu pieteikties starptautiskajai aizsardzībai pirmās ieceļošanas vai likumīgas uzturēšanās dalībvalstī, kā noteikts Regulas (ES) Nr. XXX/XXX [bijusī Dublinas regula] [9. panta 1. un 2. punktā], par sekām pienākuma neizpildes gadījumā, kas izklāstītas minētās regulas [10. panta 1. punktā], un par informāciju, kas izklāstīta minētās regulas 11. pantā, kā arī par procedūrām, kas seko starptautiskās aizsardzības pieteikuma paušanai;

(c) trešo valstu valstspiederīgo, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, pienākums atgriezties saskaņā ar Direktīvu XXXXX [Atgriešanas direktīva];

(d) iespējas pieteikties programmai, kas sniedz loģistisku, finansiālu un citu materiālu palīdzību vai palīdzību natūrā, lai atbalstītu labprātīgu izbraukšanu;

(e) nosacījumi dalībai pārcelšanā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXX/XXX [bijusī Dublinas regula] XX pantu;

(f) informācija, kas minēta Regulas (ES) 2016/679[35] [VDAR] 13. pantā.

3. Skrīninga laikā informāciju sniedz valodā, kuru trešās valsts valstspiederīgais saprot vai kuru ir pamats uzskatīt par viņam saprotamu. Informāciju sniedz rakstiski un izņēmuma gadījumos, ja nepieciešams, mutiski, izmantojot mutiskās tulkošanas pakalpojumus. To sniedz atbilstīgā veidā, ņemot vērā personas vecumu un dzimumu.

4. Dalībvalstis var atļaut attiecīgām kompetentām valsts, starptautiskām un nevalstiskām organizācijām un struktūrām skrīninga laikā sniegt trešo valstu valstspiederīgajiem informāciju saskaņā ar šo pantu atbilstīgi valsts tiesību aktos paredzētajiem noteikumiem.

9. pants

Veselības pārbaudes un neaizsargātība

1. Trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem veic 3. pantā minēto skrīningu, veic sākotnēju medicīnisko izmeklēšanu, lai noteiktu, vai ir vajadzīga tūlītēja aprūpe vai izolācija sabiedrības veselības apsvērumu dēļ, ja vien, pamatojoties uz apstākļiem, kas saistīti ar attiecīgo atsevišķo trešo valstu valstspiederīgo vispārējo stāvokli un pamatojumu viņu norīkošanai uz skrīningu, attiecīgās kompetentās iestādes nav pārliecinājušās, ka sākotnējā medicīniskā pārbaude nav nepieciešama. Tādā gadījumā attiecīgās personas par to tiek informētas.

2. Nepieciešamības gadījumā pārbauda, vai 1. punktā minētās personas ir neaizsargātā situācijā, spīdzināšanas upuri un vai tām ir īpašas uzņemšanas vai procesuālās vajadzības [pārstrādātās] Uzņemšanas nosacījumu direktīvas 20. panta nozīmē.

3. Ja ir pazīmes, kas liecina par neaizsargātību vai īpašām uzņemšanas vai procesuālām vajadzībām, attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais saņem savlaicīgu un atbilstīgu atbalstu, ņemot vērā viņa fizisko un garīgo veselību. Nepilngadīgajiem atbalstu sniedz personāls, kas ir apmācīts un kvalificēts darbam ar nepilngadīgajiem, un sadarbībā ar bērnu aizsardzības iestādēm.

4. Ja konkrētajos apstākļos tas šķiet nepieciešams, trešo valstu valstspiederīgajiem, kas pakļauti 5. pantā minētajam skrīningam, veic sākotnēju medicīnisku izmeklēšanu, jo īpaši, lai noteiktu medicīnisku stāvokli, kam nepieciešama tūlītēja aprūpe, īpaša palīdzība vai izolācija.

10. pants

Identifikācija

1. Ciktāl tas vēl nav noticis Regulas (ES) 2016/399 8. panta piemērošanas laikā, to trešo valstu valstspiederīgo identitāti, kuriem tiek veikts skrīnings saskaņā ar 3. vai 5. pantu, pārbauda vai nosaka, kopā ar valstu un Eiropas datubāzēm izmantojot:

(a) identitātes, ceļošanas vai citus dokumentus;

[35] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula), OV L 119, 4.5.2016.

(b) datus vai informāciju, ko sniedzis attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais vai kas iegūta no viņa; kā arī

(c) biometriskos datus.

2. Šā panta 1. punktā minētās identifikācijas nolūkā kompetentās iestādes veic vaicājumu attiecīgajās valstu datubāzēs, kā arī kopējā identitātes repozitorijā (*CIR*), kas minēts Regulas (ES) 2019/817 17. pantā. Šim nolūkam izmanto skrīninga laikā iegūtos trešās valsts valstspiederīgā biometriskos datus, kā arī identitātes datus un, ja tādi ir pieejami, ceļošanas dokumenta datus.

3. Ja trešās valsts valstspiederīgā biometriskos datus nevar izmantot vai ja 2. punktā minētais vaicājums ar šiem datiem neizdodas, 2. punktā minēto vaicājumu veic, izmantojot trešās valsts valstspiederīgā identitātes datus, kā arī identitātes, ceļošanas vai cita dokumenta datus vai minētā trešās valsts valstspiederīgā sniegtos identitātes datus.

4. Ja iespējams, pārbauda arī vismaz vienu no biometriskajiem identifikatoriem, kas integrēti identitātes, ceļojuma vai citā dokumentā.

11. pants

Drošības pārbaude

1. Trešo valstu valstspiederīgajiem, kam veic skrīningu saskaņā ar 3. vai 5. pantu, veic drošības pārbaudi, lai pārliecinātos, ka viņi nerada draudus iekšējai drošībai. Drošības pārbaude var attiekties gan uz trešo valstu valstspiederīgajiem, gan uz viņu īpašumā esošajiem priekšmetiem. Veicot pārmeklēšanu, piemēro attiecīgās dalībvalsts tiesību aktus.

2. Lai veiktu 1. punktā minēto drošības pārbaudi, un ciktāl tas vēl nav izdarīts saskaņā ar Regulas (ES) 2016/399 8. panta 3. punkta a) apakšpunkta vi) punktu, kompetentās iestādes veic vaicājumu attiecīgajās valstu un Savienības datubāzēs, jo īpaši Šengenas Informācijas sistēmā (*SIS*).

3. Ciktāl tas vēl nav izdarīts Regulas (ES) 2016/399 8. pantā minēto pārbaužu laikā, kompetentā iestāde ar datiem, kas minēti 10. panta 1. punktā un izmantojot vismaz datus, kas minēti tā c) apakšpunktā, veic vaicājumu ieceļošanas/izceļošanas sistēmā (IIS), Eiropas ceļošanas informācijas un atļauju sistēmā (*ETIAS*), t. sk. *ETIAS* kontrolsarakstā, kas minēts Regulas (ES) 2018/1240 29. pantā, Vīzu informācijas sistēmā (VIS), *ECRIS-TCN* sistēmā attiecībā uz notiesājošiem spriedumiem, kas saistīti ar teroristu nodarījumiem un citiem smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, Eiropola datos, kas apstrādāti mērķim, kurš minēts Regulas (ES) 2016/794 18. panta 2. punktā un Interpola datubāzē ar ceļošanas dokumentiem, par kuriem izdoti paziņojumi (*TDAWN*).

4. Attiecībā uz meklēšanu IIS, *ETIAS* un VIS saskaņā ar 3. punktu izgūtajos datos tiek norādīti tikai ceļošanas atļaujas atteikumi, ieceļošanas atteikumi vai lēmumi atteikt, anulēt vai atsaukt vīzu vai uzturēšanās atļauju, balstoties uz drošības apsvērumiem.

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka sīki izstrādātu procedūru un specifikācijas datu izgūšanai. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 15. panta 2. punktā.

12. pants

Drošības pārbaužu kārtība

1. Šīs regulas 10. panta 2. punktā un 11. panta 2. punktā paredzētos vaicājumus var veikt, vaicājumiem saistībā ar ES informācijas sistēmām un *CIR* izmantojot Eiropas meklēšanas portālu saskaņā ar Regulas (ES) 2019/817[36] II nodaļu un Regulas (ES) 2019/818 II nodaļu.

2. Ja pēc 11. panta 3. punktā paredzētā vaicājuma kādā no informācijas sistēmām tiek iegūta datu atbilsme, kompetentajai iestādei ir piekļuve, lai aplūkotu datni, kas atbilst minētajai atbilsmei attiecīgajā informācijas sistēmā ar mērķi noteikt iekšējās drošības apdraudējumu, kā minēts 11. panta 1. punktā.

3. Ja 11. panta 3. punktā paredzētajā vaicājumā tiek konstatēta atbilstība Eiropola datiem, dalībvalsts kompetentā iestāde informē Eiropolu, lai vajadzības gadījumā veiktu atbilstīgus turpmākus pasākumus saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem.

4. Ja 11. panta 3. punktā paredzētajā vaicājumā tiek konstatēta atbilstība datiem Interpola datubāzē ar ceļošanas dokumentiem, par kuriem izdoti paziņojumi (*TDAWN*), dalībvalsts kompetentā iestāde informē tās dalībvalsts Interpola nacionālo centrālo biroju, kas uzsākusi vaicājumu, lai vajadzības gadījumā veiktu atbilstīgus turpmākus pasākumus saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem.

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai precizētu procedūru sadarbībai starp iestādēm, kas ir atbildīgas par skrīninga veikšanu, Interpola valstu centrālajiem birojiem, Eiropola valsts vienību un *ECRIS-TCN* centrālajām iestādēm nolūkā noteikt iekšējās drošības apdraudējumu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 15. panta 2. punktā.

13. pants

Iztaujāšanas veidlapa

Pēc skrīninga pabeigšanas kompetentās iestādes attiecībā uz 3. pantā un 5. pantā minētajām personām aizpilda I pielikumā iekļauto veidlapu, kurā ietverta šāda informācija:

(a) vārds, uzvārds, dzimšanas datums un vieta un dzimums;

(b) sākotnējā norāde par valstspiederību, dzīvesvietas valstīm pirms ierašanās un valodām, kurās persona runā;

(c) neatļautas ierašanās, ieceļošanas un attiecīgā gadījumā – nelikumīgas uzturēšanās vai ilglaicīgas uzturēšanās iemesls, t. sk. informācija par to, vai persona ir iesniegusi starptautiskās aizsardzības pieteikumu;

(d) iegūtā informācija par maršrutiem, t. sk. izbraukšanas vietu, iepriekšējām dzīvesvietām, tranzīta trešām valstīm un valstīm, kurās varētu būt pieprasīta vai piešķirta aizsardzība, kā arī par paredzēto galamērķi Savienībā;

[36] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/818 (2019. gada 20. maijs), ar ko izveido satvaru ES informācijas sistēmu sadarbspējai policijas un tiesu iestāžu sadarbības, patvēruma un migrācijas jomā, OV L 135, 22.5.2019., 85. lpp.

(e) informācija par palīdzību, ko sniegusi kāda persona vai noziedzīga organizācija saistībā ar neatļautu robežas šķērsošanu, un visa saistītā informācija gadījumos, kad ir aizdomas par kontrabandu.

14. pants

Skrīninga rezultāti

1. Šīs regulas 3. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētie trešo valstu valstspiederīgie, kuri

   – nav pieteikušies starptautiskajai aizsardzībai un

   – kuriem skrīninga rezultātā nav noskaidrojies, ka viņi izpilda Regulas (ES) 2016/399 6. pantā izklāstītos ieceļošanas nosacījumus,

   tiek nosūtīti uz kompetentajām iestādēm procedūru piemērošanai, ievērojot Direktīvu (ES) 2008/115/EK (Atgriešanas direktīva).

   Gadījumos, kas nav saistīti ar meklēšanas un glābšanas operācijām, ieceļošanu var atteikt saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2016/399 14. pantu.

   Šīs regulas 13. pantā minēto veidlapu nosūta attiecīgajām iestādēm, uz kurām tiek nosūtīts trešās valsts valstspiederīgais.

2. Trešo valstu valstspiederīgie, kuri ir iesnieguši starptautiskās aizsardzības pieteikumu, kopā ar šīs regulas 13. pantā minēto veidlapu tiek nosūtīti uz iestādēm, kas minētas Regulas (ES) Nr. XXX/XXX [Patvēruma procedūras regula] XY. pantā. Šajā gadījumā iestādes, kas veic skrīningu, iztaujāšanas veidlapā norāda visus elementus, kas sākotnēji šķiet būtiski, lai attiecīgos trešo valstu valstspiederīgos novirzītu uz paātrināto pieteikumu izskatīšanas procedūru vai robežprocedūru.

3. Ja trešās valsts valstspiederīgais ir jāpārceļ saskaņā ar solidaritātes mehānismu, kas izveidots ar Regulas (ES) Nr. XXXX/XXXX [Dublinas regula] XX. pantu, attiecīgo trešās valsts valstspiederīgo nosūta uz attiecīgo dalībvalstu atbilstošajām iestādēm kopā ar 13. pantā minēto veidlapu.

4. Šīs regulas 5. pantā minētajiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri

   – nav pieteikušies starptautiskajai aizsardzībai un

   – kuriem skrīninga rezultātā nav noskaidrojies, ka viņi izpilda ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumus,

   piemēro atgriešanas procedūras saskaņā ar Direktīvu 2008/115/EK.

5. Ja trešo valstu valstspiederīgie, kuriem tiek veikts skrīnings saskaņā ar 5. pantu, iesniedz starptautiskās aizsardzības pieteikumu, kā minēts Regulas (ES) Nr. XXX/XXX (Patvēruma procedūras regula) 25. pantā, attiecīgi piemēro šā panta 2. punktu.

6. Attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas Regula (ES) Nr. XXX/XXX [*Eurodac* regula], kompetentās iestādes iegūst biometriskos datus, kas uzskaitīti minētās regulas (ES) [10., 13., 14. un 14.a] pantā, un nosūta tos saskaņā ar minēto regulu.

7. Ja 3. panta 1. punktā un 5. pantā minētos trešo valstu valstspiederīgos novirza uz atbilstīgu patvēruma vai atgriešanas procedūru, skrīnings beidzas. Ja visas pārbaudes

nav pabeigtas 6. panta 3. un 5. punktā minētajos termiņos, skrīningu attiecībā uz šo personu tomēr beidz un novirza viņu uz attiecīgo procedūru.

15. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

16. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 767/2008

Regulu (EK) Nr. 767/2008 groza šādi:

(1) regulas 6. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Piekļuve VIS, lai datus aplūkotu, ir atļauta vienīgi pienācīgi pilnvarotiem *ETIAS* centrālās vienības darbiniekiem, katras dalībvalsts iestāžu darbiniekiem, t. sk. pienācīgi pilnvarotiem darbiniekiem no *ETIAS* valsts vienībām, kas nozīmētas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1240 8. pantu un kas ir kompetentas 15. līdz 22. pantā minētajām vajadzībām, attiecīgi pilnvarotiem darbiniekiem no katras dalībvalsts iestādēm un Savienības aģentūrām, kas ir kompetentas Regulas (ES) 2019/817 20. un 21. pantā minētajām vajadzībām, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/XXX 6. panta 6. punktā minētajām kompetentajām iestādēm[37]. Šāda piekļuve ir atļauta tikai tādā apjomā, kādā dati ir vajadzīgi, lai veiktu pienākumus saskaņā ar minētajām vajadzībām, kā arī samērīgi izvirzītajiem mērķiem.";

17. pants

Grozījumi Regulā (ES) 2017/2226

Regulu (ES) 2017/2226 groza šādi:

(1) Regulas 6. panta 1. punktā pievieno šādu 1) apakšpunktu:

(1) "atbalstīt skrīninga, kas ieviests ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/XXX[38], mērķus, jo īpaši attiecībā uz pārbaudēm, kas paredzētas tās 10. pantā."

(2) Regulas 9. pantu groza šādi:

(a) 1. punktu aizstāj ar šādu:

---

37 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. XXX [.... gada .... mēnesis] ar ko ievieš trešo valstu valstspiederīgo skrīningu pie ārējām robežām un groza Regulas (EK) Nr. 767/2008, (ES) 2017/2226, (ES) 2018/1240 un (ES) 2019/817.

38 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. XXX [.... gada .... mēnesis] ar ko ievieš trešo valstu valstspiederīgo skrīningu pie ārējām robežām un groza Regulas (EK) Nr. 767/2008, (ES) 2017/2226, (ES) 2018/1240 un (ES) 2019/817.

"2.a. Regulas (ES) 2020/XXX 5. panta 6. punktā minētajām kompetentajām iestādēm ir piekļuve IIS, lai aplūkotu datus.";

(b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"Piekļuvi IIS datiem, kas tiek glabāti *CIR*, paredz vienīgi to katras dalībvalsts iestāžu pienācīgi pilnvarotiem darbiniekiem un to Savienības aģentūru pienācīgi pilnvarotiem darbiniekiem, kuras ir kompetentas Regulas (ES) 2019/817 20., 20.a un 21. pantā noteiktajiem nolūkiem. Šāda piekļuve attiecas tikai uz datiem, kas vajadzīgi viņu uzdevumu pildīšanai minētajos nolūkos, un ir samērīga ar izvirzītajiem mērķiem."

18. pants

Grozījumi Regulā (ES) 2018/1240

Regulu (ES) 2018/1240 groza šādi:

(1) Regulas 4. panta a) punktu aizstāj ar šādu:

"a) sekmē augstu drošības līmeni, nodrošinot pieteikuma iesniedzēju, kā arī personu, kam tiek veikts skrīnings, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2020/XXX[39] [Skrīninga regulā], vispusīgu drošības riska novērtējumu pirms viņu ierašanās ārējās robežas šķērsošanas vietās, lai noteiktu, vai ir faktiskas norādes vai uz faktiskām norādēm balstīti pamatoti iemesli secināt, ka personas klātbūtne dalībvalstu teritorijā rada drošības risku;".

(2) regulas 13. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Katra dalībvalsts izraugās kompetentās valsts iestādes, kas minētas šā panta 1., 2. un 4. punktā, kā arī kompetento iestādi, kas minēta Regulas (ES) 2020/XXX 5. panta 6. punktā, un minēto iestāžu sarakstu nekavējoties paziņo *eu-LISA* saskaņā ar šīs Regulas 87. panta 2. punktu. Minētajā sarakstā norāda, kādā nolūkā katras iestādes pienācīgi pilnvarotiem darbiniekiem ir piekļuve datiem *ETIAS* informācijas sistēmā saskaņā ar šā panta 1., 2. un 4. punktu."

19. pants

Grozījumi Regulā (ES) 2019/817

Regulu (ES) 2019/817 groza šādi:

(1) regulas 17. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"Tiek izveidots kopējs identitātes repozitorijs (*CIR*), ar kuru izveido individuālu personas datni par katru personu, kas reģistrēta IIS, VIS, *ETIAS*, *Eurodac* vai *ECRIS-TCN*, un kurā ir ietverti 18. pantā minētie dati, lai atvieglotu IIS, VIS, *ETIAS*, *Eurodac* un *ECRIS-TCN* reģistrēto personu pareizu identifikāciju saskaņā ar 20. un 20.a pantu, atbalstītu *MID* darbību saskaņā ar 21. pantu un atvieglotu un racionalizētu izraudzīto iestāžu un Eiropola piekļuvi IIS, VIS, *ETIAS* un *Eurodac*, ja

[39] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. XXX [.... gada .... mēnesis] ar ko ievieš trešo valstu valstspiederīgo skrīningu pie ārējām robežām un groza Regulas (EK) Nr. 767/2008, (ES) 2017/2226, (ES) 2018/1240 un (ES) 2019/817.

tas vajadzīgs, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu teroristu nodarījumus vai citus smagus noziedzīgus nodarījumus saskaņā ar 22. pantu.";

(2) iekļauj šādu 20.a pantu:

"20.a pants

Piekļuve kopējam identitātes repozitorijam identifikācijas nolūkos saskaņā ar Regulu (ES) 2020/XXX

1. Vaicājumus *CIR* veic norīkotā kompetentā iestāde, kā noteikts Regulas (ES) 2020/XXX 6. panta 7. punktā, vienīgi nolūkā identificēt personu saskaņā ar minētās regulas 10. pantu, ar noteikumu, ka procedūra tiek sākta minētās personas klātbūtnē.

2. Ja vaicājums liecina, ka dati par minēto personu tiek glabāti *CIR*, kompetentajai iestādei ir piekļuve, lai aplūkotu datus, kas minēti 18. panta 1. punktā, kā arī datus, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/818 18. panta 1. punktā."

20. pants

Izvērtēšana

[Komisija ziņo par šajā Regulā noteikto pasākumu īstenošanu trīs gadus pēc tās stāšanās spēkā.]

Ne ātrāk kā [piecus] gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas un pēc tam reizi piecos gados Komisija veic šīs regulas izvērtēšanu. Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par izvērtēšanas svarīgākajiem rezultātiem. Dalībvalstis nodrošina Komisijai visu minētā ziņojuma sagatavošanai nepieciešamo informāciju, vēlākais, sešus mēnešus pirms [piecu] gadu termiņa izbeigšanās dienas.

21. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —	*Padomes vārdā —*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko ievieš trešo valstu valstspiederīgo skrīningu pie ārējām robežām un groza Regulas (EK) Nr. 767/2008, (ES) 2017/2226, (ES) 2017/2226 un (ES) 2018/1240

1.2. Attiecīgā(-s) rīcībpolitikas joma(-s) (programmu kopums)

4. izdevumu kategorija (Migrācijas un robežu pārvaldība). 11. sadaļa. Robežu pārvaldība

Ārējo robežu aizsardzība:

personu pārbaužu veikšana un ārējo robežu šķērsošanas efektīva uzraudzība

1.3. Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz:

☑ **jaunu darbību**

☐ **esošas darbības pagarināšanu**

☐ **vienas vai vairāku darbību apvienošanu vai pārorientēšanu uz citu/jaunu darbību**

1.4. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.4.1. Īstermiņā vai ilgtermiņā izpildāmās vajadzības, tostarp sīki izstrādāts iniciatīvas izvēršanas grafiks

Šis priekšlikums ir turpinājums Eiropas Komisijas priekšsēdētājas Urzulas fon der Leienas 2019. gada septembra paziņojumam par jaunā Migrācijas un patvēruma pakta pieņemšanu, kurā būs izklāstīta visaptveroša pieeja ārējām robežām, patvēruma un atgriešanas sistēmām, Šengenas brīvas pārvietošanās zonai un ārējai dimensijai.

Priekšlikums ir pievienots Komisijas paziņojumam par jaunu Migrācijas un patvēruma paktu, kura mērķis ir stiprināt dalībvalstu savstarpējo uzticēšanos.

Īstermiņā dalībvalstīm būs jāizraugās attiecīgās iestādes, kas veiks skrīningu, un jāizveido šim nolūkam nepieciešamā infrastruktūra. Turklāt tām būs jāveic pasākumi, lai izveidotu mehānismu pamattiesību ievērošanas uzraudzībai skrīninga laikā. Tādējādi pirmajos divos gados, iespējams, būs vajadzīgi lielāki ieguldījumi nekā turpmākajos gados, sevišķi priekšposteņa dalībvalstīs.

Ilgtermiņā dalībvalstīm būs jāizveido un jāuztur skrīninga centri, jānodrošina nepieciešamie atbilstoši apmācītie cilvēkresursi, kā arī jāuztur uzraudzības mehānisms.

1.4.2. Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība (tās pamatā var būt dažādi faktori, piemēram, koordinēšanas radītie ieguvumi, juridiskā noteiktība, lielāka rezultativitāte vai komplementaritāte). Šā punkta izpratnē "Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība" ir vērtība, kas veidojas Savienības iesaistīšanās rezultātā un kas papildina vērtību, kura veidotos, ja dalībvalstis rīkotos atsevišķi.

Eiropas līmeņa rīcības pamatojums (*ex-ante*)

Priekšlikuma mērķis ir dot ieguldījumu visaptverošā un noturīgā kontroles sistēmā pie ārējām robežām, lai sekmētu patvēruma un atgriešanas procedūras.

Dalībvalstis vienas pašas nevar pilnvērtīgi sasniegt šā priekšlikuma mērķus. Saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 6. apsvērumu "Robežkontrole ir ne tikai to dalībvalstu interesēs, pie kuru ārējām robežām tās veic, bet arī visu to dalībvalstu interesēs, kuras ir atcēlušas iekšējo robežkontroli. Robežkontrolei būtu jāpalīdz apkarot nelikumīgu migrāciju un cilvēku tirdzniecību un novērst draudus dalībvalstu iekšējai drošībai, valsts politikai, sabiedrības veselības aizsardzībai un starptautiskām attiecībām."

Sagaidāmā Savienības pievienotā vērtība (*ex post*)

Salīdzinājumā ar pašreizējām procedūrām ierosinātais skrīnings dos šādu pievienoto vērtību:

– izveidos vienotus noteikumus par to trešo valstu valstspiederīgo identifikāciju, kuri neizpilda Šengenas Robežu kodeksā minētos ieceļošanas nosacījumus, un pakļaus viņus veselības un drošības pārbaudēm pie ārējām robežām;

– nodrošinās, ka ieceļošana nav atļauta trešo valstu valstspiederīgajiem, kuru statuss vēl nav apstiprināts, un tādējādi palīdzēs novērst viņu aizbēgšanu;

– atvieglos atbilstošās procedūras noteikšanu un piemērošanu: atgriešana vai – starptautiskās aizsardzības pieteikuma gadījumā – parastā patvēruma procedūra, paātrinātā procedūra, patvēruma robežprocedūra vai pārcelšana uz citu dalībvalsti, kā arī

– izveidos regulējumu arī tādu trešo valstu valstspiederīgo skrīningam, kuri neatļauti ieceļojuši dalībvalstu teritorijā un tur aizturēti.

1.4.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

Priekšlikumā ir ņemta vērā pieredze no standarta darbplūsmas, kura pašlaik tiek īstenota Itālijā un Grieķijā karsto punktu zonās, kā minēts Regulā (EK) Nr. 2019/1896. Tajā paredz ciešu sadarbību starp valstu iestādēm, Komisiju, attiecīgajām ES aģentūrām un citu dalībvalstu ekspertiem un risina konkrētas problēmas, ar kurām pie savām ārējām robežām saskaras dalībvalstis, kas īpaši pakļautas migrācijas spiedienam.

1.4.4. Saderība un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem

Šis priekšlikums ir jaunā Migrācijas un patvēruma pakta tiesību aktu sastāvdaļa un paredz migrācijas pārvaldības papildu elementu, kas pilnībā saskaņots ar priekšlikumiem Patvēruma un migrācijas pārvaldības regulai, Patvēruma procedūras regulai, Krīzes situāciju regulai un ar grozīto priekšlikumu pārstrādātajai *Eurodac* regulai.

Šā priekšlikuma mērķis ir kopā ar minētajiem tiesību aktiem veicināt visaptverošu pieeju migrācijai, izveidojot efektīvu saikni starp visiem migrācijas procesa posmiem – no ierašanās līdz starptautiskās aizsardzības pieteikumu apstrādei, kā arī attiecīgos gadījumos – līdz atgriešanai. Vienlaikus būtu pilnībā jāievēro pamattiesības. Šajā nolūkā tiek ierosināts nodrošināt, ka katra dalībvalsts izveido neatkarīgu uzraudzības mehānismu, lai panāktu, ka visā skrīninga gaitā tiek ievērotas pamattiesības un ka visi apgalvojumi par pamattiesību pārkāpumiem tiek pienācīgi izmeklēti.

Skrīninga uzraudzības mehānismam vajadzētu būt daļai no migrācijas situācijas pārvaldības un uzraudzības, kas paredzēta jaunajā Patvēruma un migrācijas pārvaldības regulā (*AMMR*). Saskaņā ar Skrīninga regulu izveidotā valsts uzraudzības mehānisma rezultāti dalībvalstīm būtu jāintegrē savās stratēģijās, kas paredzētas *AMMR*.

Priekšlikums nevis ietekmē pašreizējās procedūras patvēruma un atgriešanas jomā vai ierobežo individuālo tiesību īstenošanu, bet gan izveido pirmo pirmsieceļošanas posmu, kas ļaus šīs procedūras izmantot sekmīgāk.

Skrīninga rezultātā trešo valstu valstspiederīgie būtu jānosūta uz attiecīgajām iestādēm, kurām, izmantojot skrīninga laikā iegūto informāciju iztaujāšanas veidlapā, būtu jāpieņem atbilstoši lēmumi.

Tādējādi skrīninga laikā savāktajai informācijai būtu jāpalīdz efektīvāk sasniegt attiecīgo procedūru mērķus. Konkrēti tai būtu jāpalīdz attiecīgajām patvēruma iestādēm identificēt tos patvēruma meklētājus, uz kuriem saskaņā ar ierosinātajiem Patvēruma procedūras regulas grozījumiem attiektos robežprocedūra. Tai būtu arī jāpalīdz apkarot kontrabandu un jāuzlabo robežkontrole, sniedzot labāku izpratni par migrācijas plūsmām.

Regulā XXXX [*Eurodac* regula] minētie biometriskie dati kopā ar minētās regulas [10., 13., 14. un 14.a] pantā minētajiem datiem, kas skrīninga laikā savākti par trešo valstu valstspiederīgajiem, no kuriem ir jāpaņem pirkstu nospiedumi, būtu jānosūta uz *Eurodac*, tādējādi uzsverot pienākumu reģistrēt trešo valstu valstspiederīgos un paņemt viņu pirkstu nospiedumus. Skrīnings atvieglos arī pārbaudes atgriešanas nolūkā citās ES lielapjoma IT sistēmās, piemēram, Šengenas Informācijas sistēmā.

1.5. Ilgums un finansiālā ietekme

☐ **Ierobežots ilgums**

☐ Priekšlikuma darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.-[DD.MM.]GGGG.

☐ Finansiālā ietekme uz saistību apropriācijām – no GGGG. līdz GGGG. gadam, uz maksājumu apropriācijām – no GGGG. līdz GGGG. gadam.

☑ **Beztermiņa**

Īstenošana ar uzsākšanas periodu no stāšanās spēkā,

pēc kura turpinās normāla darbība.

1.6. Paredzētie pārvaldības veidi[40]

☑ Komisijas īstenota **tieša pārvaldība**,

– ☐ ko veic tās struktūrvienības, tostarp personāls Savienības delegācijās;

– ☐ ko veic izpildaģentūras.

☑ **Dalīta pārvaldība** kopā ar dalībvalstīm

☐ **Netieša pārvaldība**, kurā budžeta izpildes uzdevumi uzticēti:

– ☐ trešām valstīm vai to izraudzītām struktūrām;

– ☐ starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (precizēt);

– ☐ EIB un Eiropas Investīciju fondam;

– ☐ Finanšu regulas 70. un 71. pantā minētajām struktūrām;

– ☐ publisko tiesību subjektiem;

– ☐ privāttiesību subjektiem, kas veic sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju uzdevumus, tādā mērā, kādā tiem ir pienācīgas finanšu garantijas;

– ☐ dalībvalstu privāttiesību subjektiem, kuriem ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un kuri sniedz pienācīgas finanšu garantijas;

– ☐ personām, kurām, ievērojot Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu, uzticēts īstenot konkrētas KĀDP darbības un kuras ir noteiktas attiecīgajā pamataktā.

– *Ja norādīti vairāki pārvaldības veidi, sniedziet papildu informāciju iedaļā "Piezīmes".*

Piezīmes

Skrīninga elementi, kam, iespējams, vajadzīgs finansiāls atbalsts:
- skrīninga infrastruktūra: robežšķērsošanas punktos, uzņemšanas centros u. c. esošo telpu izveide un izmantošana/uzlabošana;
- robežsardzes un citu attiecīgu iestāžu personāla apmācība skrīninga veikšanai;
- piekļuve attiecīgajām datubāzēm jaunajās telpās;
- jaunu cilvēkresursu apmācīšana un pieņemšana darbā skrīninga veikšanai;
- medicīniskā personāla pieņemšana darbā;

[40] Sīkāku informāciju par pārvaldības veidiem un atsauces uz Finanšu regulu skatīt *BudgWeb* tīmekļa vietnē: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

- medicīniskais aprīkojums un telpas sākotnēju veselības pārbaužu veikšanai; - neatkarīga uzraudzības mehānisma izveide, lai nodrošinātu, ka visā skrīninga gaitā tiek ievērotas pamattiesības.

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Pārraudzības un ziņošanas noteikumi

Norādīt biežumu un nosacījumus.

Saskaņā ar priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko tiek izveidots finansiāla atbalsta instruments robežu pārvaldībai un vīzām, kurš ir daļa no Integrētas robežu pārvaldības fonda (COM(2018) 473 final):

Dalīta pārvaldība:

Katra dalībvalsts saskaņā ar Kopīgo noteikumu regulu (KNR) izveido savas programmas pārvaldības un kontroles sistēmu un nodrošina, ka uzraudzības sistēma un dati par rādītājiem ir kvalitatīvi un ticami. Lai veicinātu ātru īstenošanas uzsākšanu, ir iespējams „pārnest" esošās un labi funkcionējošās pārvaldības un kontroles sistēmas uz nākamo plānošanas periodu.

Šajā sakarībā dalībvalstis tiks aicinātas izveidot uzraudzības komiteju, kurā Komisija piedalās padomdevējas statusā. Uzraudzības komitejas sanāksmes notiek vismaz reizi gadā. Uzraudzības komiteja izskata visus jautājumus, kas ietekmē programmas virzību uz savu mērķu sasniegšanu.

Dalībvalstis nosūtīs gada darbības rezultātu ziņojumu, kurā būtu jāietver informācija par progresu, kas panākts programmas īstenošanā un starpposma mērķu un galamērķu sasniegšanā. Minētajā ziņojumā arī būtu jāizskata visi jautājumi, kas ietekmē programmas rezultātus, un jāapraksta pasākumi, kuri veikti to risināšanai.

Perioda beigās katra dalībvalsts iesniedz galīgo darbības rezultātu ziņojumu. Galīgajā ziņojumā galvenā uzmanībā būtu jāpievērš progresam, kas panākts programmas mērķu sasniegšanā, un jāsniedz pārskats par būtiskākajiem jautājumiem, kuri ietekmēja programmas veikumu, un minēto jautājumu risināšanai veiktajiem pasākumiem, kā arī šo pasākumu efektivitātes novērtējums. Turklāt minētajā ziņojumā būtu jāizklāsta programmas ieguldījums to problēmu novēršanā, kuras apzinātas attiecīgajos, dalībvalstīm adresētajos ES ieteikumos, kā arī rezultātu satvarā noteikto mērķu sasniegšanā panāktais progress, attiecīgo izvērtējumu konstatējumi, turpmākie pasākumi šo konstatējumu īstenošanai un komunikācijas darbību rezultāti.

Saskaņā ar KNR priekšlikumu dalībvalstis katru gadu nosūta apliecinājumu paketi, kurā iekļauti gada pārskati, pārvaldības deklarācija un revīzijas iestādes atzinumi par pārskatiem, pārvaldības un kontroles sistēmu un gada pārskatos deklarēto izdevumu likumību un pareizību. Komisija izmantos šo apliecinājumu paketi, lai noteiktu summu, kas pieprasāma no fonda par grāmatvedības gadu.

Reizi divos gados rīko pārskatīšanas sanāksmi, kurā piedalās Komisija un katra dalībvalsts, lai izvērtētu katras programmas rezultātus.

Sešas reizes gadā dalībvalstis nosūta pa konkrētiem mērķiem sadalītus datus par katru programmu. Šie dati attiecas uz darbību izmaksām, kopējā iznākuma vērtībām un rezultātu rādītājiem.

Vispārīgi:

Komisija veic saskaņā ar šo fondu īstenoto darbību vidusposma novērtējumu un retrospektīvu izvērtējumu atbilstīgi Kopīgo noteikumu regulai. Vidusposma

novērtējumam jo īpaši būtu jābalstās uz to programmu vidusposma novērtējumu, ko dalībvalstis iesniegušas Komisijai līdz 2024. gada 31. decembrim.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. Ierosināto pārvaldības veidu, finansējuma apgūšanas mehānismu, maksāšanas kārtības un kontroles stratēģijas pamatojums

Saskaņā ar priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko tiek izveidots finansiāla atbalsta instruments robežu pārvaldībai un vīzām, kurš ir daļa no Integrētas robežu pārvaldības fonda (COM(2018) 473 final):

Gan Iekšlietu ģenerāldirektorāta (HOME ĢD) 2007.–2013. gada fondu *ex post* izvērtējumi, gan pašreizējo HOME ĢD fondu vidusposma izvērtējumi liecina, ka migrācijas un iekšlietu jomā īstenotais atbalsta sniegšanas modeļu apvienojums ļāva efektīvā veidā sasniegt fondu mērķus. Atbalsta sniegšanas mehānismu vienotā struktūra tiek saglabāta un ietver dalīto, tiešo un netiešo pārvaldību.

Dalītajā pārvaldībā dalībvalstis īsteno programmas, kas palīdz sasniegt Savienības politiskos mērķus un ir īpaši pielāgotas to valsts kontekstam. Šīs programmas varētu ietvert skrīninga darbības. Dalītā pārvaldība nodrošina to, ka finansiālais atbalsts ir pieejams visās iesaistītajās valstīs. Turklāt dalītā pārvaldība nodrošina finansējuma prognozējamību un ļauj dalībvalstīm (kas vislabāk pārzina problēmas, ar kurām tās saskaras) atbilstoši plānot savus ilgtermiņa piešķīrumus. Dalītajā pārvaldībā var īstenot papildu finansējumu, kas paredzēts konkrētām darbībām (kuru gadījumā ir vajadzīga sadarbība starp dalībvalstīm, vai tad, ja Savienībā notiekošu jaunu norišu dēļ ir nepieciešams papildu finansējums, kas jādara pieejams vienai vai vairākām dalībvalstīm) un pārmitināšanas un pārsūtīšanas pasākumiem. Jaunievedums ir tas, ka fonds var sniegt arī ārkārtas palīdzību, papildus tiešajai un netiešajai pārvaldībai izmantojot dalīto pārvaldību.

Īstenojot tiešo pārvaldību, Komisija atbalsta citas darbības, kas veicina kopējo Savienības politikas mērķu sasniegšanu. Šīs darbības ļauj sniegt individuāli pielāgotu atbalstu, lai apmierinātu steidzamas un konkrētas vajadzības atsevišķās dalībvalstīs („ārkārtas palīdzība”), atbalstītu transnacionālus tīklus un pasākumus, izmēģinātu inovatīvas darbības, ko varētu izvērst valstu programmu ietvaros, un segtu izmaksas par pētījumiem, kuri atbilst visas Savienības interesēm („Savienības darbības”).

Īstenojot netiešo pārvaldību, fonds saglabā iespēju īpašos nolūkos deleģēt budžeta izpildes uzdevumus cita starpā starptautiskām organizācijām un iekšlietu aģentūrām.

Ņemot vērā dažādos mērķus un vajadzības, fonda ietvaros tiek ierosināts tematisks mehānisms kā līdzeklis, lai rastu pareizo līdzsvaru starp valstu programmām paredzētā finansējuma daudzgadu piešķīruma paredzamību un elastību finansējuma periodiskā izmaksāšanā darbībām, kuras sniedz Savienībai lielu pievienoto vērtību. Tematiskais mehānisms tiks izmantots konkrētām darbībām dalībvalstīs un starp tām, Savienības darbībām, ārkārtas palīdzībai, pārmitināšanai un pārcelšanai. Tas nodrošinās, ka divu gadu plānošanas cikla ietvaros līdzekļus var piešķirt un pārnest starp dažādajiem pārvaldības veidiem, kas minēti iepriekš.

Maksājumu kārtība dalītajā pārvaldībā ir aprakstīta KNR priekšlikuma projektā, kurā paredzēts ikgadējs priekšfinansējums, kam seko ne vairāk kā četri starpposma maksājumi par katru programmu gadā, balstoties uz maksājuma pieteikumiem, kurus dalībvalstis nosūtījušas grāmatvedības gada laikā. Saskaņā ar KNR priekšlikuma projektu priekšfinansējums tiek ieskaitīts programmu pēdējā grāmatvedības gadā.

Kontroles stratēģijas pamatā būs jaunā Finanšu regula un Kopīgo noteikumu regula. Ar jauno Finanšu regulu un KNR priekšlikuma projektu būtu jāpaplašina tādu vienkāršotu dotāciju veidu izmantošana kā vienreizēji maksājumi, vienotās likmes un vienības izmaksas. Tiek arī ieviesti jauni maksājumu veidi, kuru pamatā ir sasniegtie rezultāti, nevis izmaksas. Atbalsta saņēmēji varēs saņemt fiksētu naudas summu, ja viņi varēs pierādīt, ka ir notikušas konkrētas darbības, piemēram, apmācība vai humānās palīdzības sniegšana. Paredzams, ka tas vienkāršos kontroles slogu gan atbalsta saņēmēju, gan dalībvalstu līmenī (piemēram, rēķinu un kvīšu pārbaudi izmaksu noteikšanai).

Attiecībā uz dalīto pārvaldību KNR priekšlikuma projekts balstās uz 2014.–2020. gada plānošanas periodā esošo pārvaldības un kontroles stratēģiju, taču ar to ievieš dažus pasākumus, kuru mērķis ir vienkāršot īstenošanu un samazināt kontroles slogu gan atbalsta saņēmēju, gan dalībvalstu līmenī. Jauninājumi ir, piemēram, šādi:

- izraudzīšanas procedūras atcelšana (tam būtu jāļauj paātrināt programmu īstenošanu);

- pārvaldības pārbaudes (administratīvās un uz vietas veiktās) vadošajai iestādei jāveic, pamatojoties uz risku (salīdzinājumā ar simtprocentīgi administratīvajām kontrolēm, kas tika prasītas 2014.–2020. gada plānošanas periodā). Turklāt vadošās iestādes noteiktos apstākļos var piemērot samērīgus kontroles pasākumus saskaņā ar valsts procedūrām;

- nosacījumi, kas ļauj izvairīties no vairākām vienas un tās pašas darbības/vienu un to pašu izdevumu revīzijām.

Programmas iestādes iesniegs Komisijai starpposma maksājumu pieprasījumus, balstoties uz izdevumiem, kas radušies saņēmējiem. KNR priekšlikuma projekts ļauj vadošajām iestādēm veikt pārvaldības pārbaudes, pamatojoties uz risku, un tajā arī paredzētas īpašas kontroles (piemēram, kontroles uz vietas, ko veic vadošā iestāde, un darbību/izdevumu revīzijas, ko veic revīzijas iestāde) pēc tam, kad starpposma maksājumu pieprasījumos ir tikuši deklarēti Komisijai atbilstošie izdevumi. Lai mazinātu neattiecināmu izdevumu atmaksāšanas risku, saskaņā ar KNR projektu Komisijas starpposma maksājumi tiek ierobežoti līdz 90 %, ņemot vērā to, ka šajā brīdī ir veikta tikai daļa no valsts līmeņa kontrolēm. Atlikušo summu Komisija samaksās pēc ikgadējās grāmatojumu noskaidrošanas procedūras un pēc tam, kad būs saņēmusi apliecinājumu paketi no programmas iestādēm. Visi pārkāpumi, kurus pēc ikgadējās apliecinājumu paketes iesniegšanas atklājusi Komisija vai Eiropas Revīzijas palāta, var nozīmēt to, ka jāveic neto finanšu korekcija.

2.2.2. Informācija par apzinātajiem riskiem un risku mazināšanai izveidoto iekšējās kontroles sistēmu

HOME ĢD izdevumu programmām līdz šim nav bijuši raksturīgi ievērojami kļūdu riski. Par to liecina tas, ka Revīzijas palātas gada pārskatos vairākkārtīgi nav bijis būtisku konstatējumu.

Vispārīgie riski, kas saistīti ar pašreizējo programmu īstenošanu dalītā pārvaldībā, attiecas uz nepilnīgu fonda izpildi dalībvalstīs un iespējamām kļūdām, kuru pamatā ir noteikumu sarežģītība un trūkumi pārvaldības un kontroles sistēmās. KNR projekts vienkāršo tiesisko regulējumu, saskaņojot to dažādo fondu noteikumus un pārvaldības un kontroles sistēmas, kurus īsteno dalītā pārvaldībā. Tas arī vienkāršo

kontroles prasības (piemēram, uz risku balstītas pārvaldības pārbaudes, iespēja veikt samērīgus kontroles pasākumus, kuru pamatā ir valsts līmeņa procedūras, revīzijas darba ierobežojumi attiecībā uz termiņiem un/vai konkrētām darbībām).

2.2.3. Kontroles izmaksefektivitātes (kontroles izmaksu attiecība pret attiecīgo pārvaldīto līdzekļu vērtību) aplēse un pamatojums un gaidāmā kļūdu riska līmeņa novērtējums (maksājumu izdarīšanas brīdī un slēgšanas brīdī)

Paredzams, ka kontroļu izmaksas dalībvalstīm nemainīsies vai, iespējams, samazināsies. Tiek lēsts, ka pašreizējā (2014.–2020.) plānošanas ciklā – 2017. gadā – dalībvalstu veikto kontroļu kumulatīvās izmaksas ir aptuveni 5 % no kopējās to maksājumu summas, kurus dalībvalstis pieprasījušas par 2017. gadu.

Paredzams, ka šis rādītājs samazināsies, jo pieaugs programmu īstenošanas efektivitāte un palielināsies dalībvalstīm paredzētie maksājumi.

Tā kā ar KNR projektu tiek ieviesta uz risku balstīta pieeja attiecībā uz pārvaldību un kontrolēm, ir paredzams, ka – apvienojumā ar pastiprinātiem centieniem pieņemt vienkāršotus izmaksu risinājumus (*SCO*) – kontroļu izmaksas dalībvalstīm vēl vairāk samazināsies.

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

Norādīt esošos vai plānotos novēršanas pasākumus un citus pretpasākumus, piemēram, krāpšanas apkarošanas stratēģijā iekļautos pasākumus.

Savu stratēģiju krāpšanas apkarošanai HOME DĢ turpmāk piemēros saskaņā ar Komisijas stratēģiju krāpšanas apkarošanai (*CAFS*), tādējādi cita starpā nodrošinot, ka ģenerāldirektorāta iekšējās kontroles, ko veic krāpšanas apkarošanas jomā, pilnībā saskan ar *CAFS* un krāpšanas risku pārvaldības pieeja ir vērsta uz krāpšanas riska jomu konstatēšanu un atbilstīgu reaģēšanu.

Attiecībā uz dalīto pārvaldību dalībvalstis nodrošina Komisijai iesniegtajos pārskatos iekļauto izdevumu likumību un pareizību. Šajā sakarībā dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu, atklātu un labotu pārkāpumus. Tāpat kā pašreizējā 2014.–2020. gada plānošanas ciklā dalībvalstīm ir pienākums ieviest procedūras pārkāpumu atklāšanai un krāpšanas apkarošanai, kas saistās ar konkrēto Komisijas deleģēto regulu par ziņošanu par pārkāpumiem. Krāpšanas apkarošanas pasākumi arī turpmāk būs visaptverošs princips un dalībvalstu pienākums.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS APLĒSTĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija un jauna(-s) ierosinātā(-s) budžeta izdevumu pozīcija(-s)

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	4. kategorija: "Migrācija un robežu pārvaldība"	Dif./nedif.[41].	no EBTA valstīm[42]	no kandidātvalstīm[43]	no trešām valstīm	Finanšu regulas [21. panta 2. punkta b) apakšpunkta] nozīmē
4	11.02.01 – "Instruments robežu pārvaldībai un vīzām"	Dif.	NĒ	NĒ	JĀ	NĒ
4	11.01.01 – Atbalsta izdevumi programmai "Integrētais robežu pārvaldības fonds (*IBMF*) – finansiāla atbalsta instruments robežu pārvaldībai un vīzām (*BMVI*)"	Nedif.	NĒ	NĒ	JĀ	NĒ

Piezīme.

Jāatzīmē, ka saistībā ar priekšlikumu pieprasītās apropriācijas tiek segtas no apropriācijām, kuras jau ir paredzētas finanšu pārskatā, kas ir BMVI regulas pamatā. Saistībā ar šo tiesību akta priekšlikumu nav nepieciešami nekādi citi finanšu vai cilvēkresursi.

41 Dif. = diferencētās apropriācijas, nedif. = nediferencētās apropriācijas.

42 EBTA: Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.

43 Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

3.2. Aplēstā ietekme uz izdevumiem

3.2.1. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz izdevumiem

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	4	„Migrācija un robežu pārvaldība”

			2021. gads	**2022. gads**	**2023. gads**	**2024. gads**	**2025. gads**	**2026. gads**	**2027. gads**	***Pēc 2027. gada***	**KOPĀ**
Darbības apropriācijas (sadalījumā pa budžeta pozīcijām atbilstoši 3.1. punktam)	Saistības	(1)	66 510	67 470	62 450	55 174	55 174	55 174	55 174		417 126
	Maksājumi	(2)	17 918	27 079	28 591	24 930	25 868	33 452	47 439	211 850	417 126
Administratīvās apropriācijas, ko finansē no programmas piešķīruma[44]	Saistības = maksājumi	(3)	0,250	0,250							0,500
KOPĀ apropriācijas – programmas piešķīrums	Saistības	=1+3	**66 760**	**67 720**	**62 450**	**55 174**	**55 174**	**55 174**	**55 174**	**-**	**417 626**
	Maksājumi	=2+3	**18 168**	**27 329**	**28 591**	**24 930**	**25 868**	**33 452**	**47 439**	**211 850**	**417 626**

[44] Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās BA pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	7	"Administratīvie izdevumi"

Šī iedaļa būtu jāaizpilda, izmantojot administratīva rakstura budžeta datu izklājlapu, kas vispirms jānoformē tiesību akta finanšu pārskata pielikumā, kas starpdienestu konsultāciju vajadzībām ir augšupielādēts sistēmā *DECIDE*.

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

		2021. gads	**2022. gads**	**2023. gads**	**2024. gads**	**2025. gads**	**2026. gads**	**2027. gads**	***Pēc 2027. gada***	**KOPĀ**
Cilvēkresursi										
Citi administratīvie izdevumi		0,060	0,060	-	-	-	-	-		0,120
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	(Saistību summa = maksājumu summa)	0,060	0,060	-	-	-	-	-		0,120

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

		2021. gads	**2022. gads**	**2023. gads**	**2024. gads**	**2025. gads**	**2026. gads**	**2027. gads**	***Pēc 2027. gada***	**KOPĀ**
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas visu IZDEVUMU KATEGORIJU apropriācijas	Saistības	**66 820**	**67 780**	**62 450**	**55 174**	**55 174**	**55 174**	**55 174**	**-**	**417 746**
	Maksājumi	**18 228**	**27 389**	**28 591**	**24 930**	**25 868**	**33 452**	**47 439**	**211 850**	**417 746**

3.2.2. Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz administratīvajām apropriācijām

– ☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgas administratīvās apropriācijas

– ☑ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgas šādas administratīvās apropriācijas:

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Gads	2021.	2022.	2023.	2024.	2025.	2026.	2027.	KOPĀ
Daudzgadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJA								
Cilvēkresursi								
Citi administratīvie izdevumi	0,060	0,060						**0,120**
Starpsumma – daudzgadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJA	0,060	0,060						**0,120**

Ārpus 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS[45] of the multiannual financial framework								
Cilvēkresursi								
Pārējie administratīvie izdevumi								
Starpsumma – ārpus daudzgadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS								

KOPĀ	0,060	0,060						**0,120**

Vajadzīgās cilvēkresursu un citu administratīvu izdevumu apropriācijas tiks nodrošinātas no ĢD apropriācijām, kas jau ir piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai ir pārdalītas attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

[45] Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās BA pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

3.2.2.1. Aplēstās cilvēkresursu vajadzības

☑ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgi cilvēkresursi.

☐ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgi šādi cilvēkresursi:

Aplēse izsakāma ar pilnslodzes ekvivalentu

Gads		**2021.**	**2022.**	**2023.**	**2024.**	**2025.**	**2026.**	**2027.**
•Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)								
Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības								
Delegācijas								
Pētniecība								
• Ārštata darbinieki (izsakot ar pilnslodzes ekvivalentu — FTE) - AC, AL, END, INT un JPD [46]								
7. kategorija								
Finansēts no daudzgadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS	- galvenajā mītnē							
	- delegācijās							
Finansēts no programmas piešķīruma [47]	- galvenajā mītnē							
	- delegācijās							
Pētniecība								
Cits (norādīt)								
KOPĀ								

Nepieciešamie cilvēkresursi tiks nodrošināti, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtos papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts:

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	
Ārštata darbinieki	

[46] AC – līgumdarbinieki, AL – vietējie darbinieki, END – valstu norīkotie eksperti, INT – aģentūru darbinieki, JED – jaunākie eksperti delegācijās.

[47] Ārštata darbiniekiem paredzēto maksimālo summu finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām BA pozīcijām).

3.2.3. Trešo personu iemaksas

– Priekšlikums/iniciatīva:

– ☐ neparedz trešo personu līdzfinansējumu

– ☑ paredz trešo personu sniegtu līdzfinansējumu atbilstoši šādai aplēsei:

Apropriācijas miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Gads	**2021.**	**2022.**	**2023.**	**2024.**	**2025.**	**2026.**	**2027.**	**KOPĀ**
Norādīt līdzfinansētāju struktūru	Iesaistītās dalībvalstis, t. sk. Šengenas līguma asociētās valstis							
KOPĀ līdzfinansētās apropriācijas	vēl jānosaka	vēl jānosaka	vēl jānosaka	vēl jānosaka	vēl jānosaka	vēl jānosaka	vēl jānosaka	

3.3. Aplēstā ietekme uz ieņēmumiem

– ☑ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus.

– ☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:

– ☐ pašu resursus

– ☐ citus ieņēmumus

Atzīmējiet, ja ieņēmumi ir piešķirti izdevumu pozīcijām ☐

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Budžeta ieņēmumu pozīcija:	Priekšlikuma/iniciatīvas ietekme[48]						
	2021.	**2022.**	**2023.**	**2024.**	**2025.**	**2026.**	**2027.**
…. pants							

Attiecībā uz piešķirtajiem ieņēmumiem norādīt attiecīgās budžeta izdevumu pozīcijas.

Citas piezīmes (piemēram, metode/formula, ko izmanto, lai aprēķinātu ietekmi uz ieņēmumiem, vai jebkura cita informācija).

[48] Norādītajām tradicionālo pašu resursu (muitas nodokļi, cukura nodevas) summām jābūt neto summām, t. i., bruto summām, no kurām atskaitītas iekasēšanas izmaksas 20 % apmērā.